

نقل از شماره ۱۷۹۲۸ - ۱۳۸۵/۶/۲۳ روزنامه رسمی

۱۳۸۵/۶/۷

شماره ۴۰۴۰/۹/۱۰

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه الحق به موافقتنامه چارچوب حمل و نقل عبوری (ترانزیت) اکو که از سوی دولت به شماره ۳۱۸۲۷/۵۵۷۵۹ مورخ ۱۳۸۳/۹/۳۰ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۵/۲۲ مجلس با اصلاحاتی تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسید، در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد.

رئيس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

۱۳۸۵/۶/۲۱

شماره ۶۷۵۴۹

وزارت راه و ترابری

قانون الحق به موافقتنامه چارچوب حمل و نقل عبوری (ترانزیت) اکو که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و دوم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس

۰

شورای اسلامی تصویب^۱ در تاریخ ۱۳۸۵/۶/۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۰۴۰/۹۰/۳۱ مورخ ۱۳۸۵/۶/۷ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

قوایین

رئیس جمهور - محمود احمدی نژاد

قانون الحق به موافقتنامه چارچوب حمل و نقل عبوری (ترانزیت) اکو

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود با رعایت اصل یکصدوسی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در ماده (۳۷) و بند (۱) ماده (۴) ضمیمه (۱) و با رعایت اصل پانزدهم (۱۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در درج عبارت فارسی به جای متون لاتین در بندهای (الف) و (ب) جزء (۲) بخش سوم ضمیمه شماره (۱) به موافقتنامه چارچوب حمل و نقل عبوری (ترانزیت) اکو مشتمل بر یک مقدمه و چهل و پنج ماده و هشت ضمیمه به شرح پیوست ملحق و اسناد تصویب و الحق به امین اسناد سپرده شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه چارچوب حمل و نقل عبوری (ترانزیت) اکو

مقدمه

طرفهای متعاهد با الهام از آرزوی حفظ و توسعه و تحکیم هرچه بیشتر روابط و همکاریهای دوستانه بین کشورها؛ با آگاهی از تبادلات رو به رشد ملتها، به صورت منطقه‌ای و بین‌المللی؛ با اعتقاد به اینکه هیچ کشور، چه کشور بدون ساحل و یا کشور ساحلی، نباید از سایر نقاط جهان مجرزا باشد؛ با اشتیاق به توسعه و حفظ یک سیستم منطقی حمل و نقل و ارتباطات که مورد توافق و بهره‌مندی متقابل باشد؛

با یادآوری برنامه جامع کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا - اقیانوسیه ملل متحد در مورد توسعه زیربنای حمل و نقل زمینی آسیا (ALTID) و گزارش دبیرکل ملل متحد در مورد شرایط جاری و پیشنهادات برای عملیات آینده درمورد سیستم‌های حمل و نقل ترانزیت کشورهای بدون ساحل در حال توسعه و تازه استقلال یافته آسیای مرکزی و همسایگان آنان (A/49/150) و اعلامیه عشق‌آباد درمورد توسعه زیربنای ارتباطات و حمل و نقل و شبکه خط لوله‌های فراملی در منطقه اکو (۱۹۹۷) میلادی و نیز؛ با در نظر گرفتن اهداف و اصول تصریح شده در کنوانسیون تجارت ترانزیت کشورهای بدون ساحل، (۱۹۶۵) میلادی و سایر کنوانسیونهای بین‌المللی تجارت، گمرک و حمل و نقل، موافقتنامه تجارت ترانزیت اکو (۱۹۹۵).

با تشخیص اهمیت فراهم آوردن ترتیبات کافی حمل و نقل ترانزیت برای تجارت منطقه‌ای و بین‌المللی و برای پیشرفت اقتصادی کشورهای بدون ساحل؛ با تأکید بر تعهد خود برای تحکیم و رشد نقل و انتقال آسان، سریع و مؤثر کالا، مسافرین و اثاثیه بین طرفهای متعاهد به شرح ذیل توافق نموده‌اند.

فصل اول - مفاد کلی

ماده ۱ - تعاریف

از لحاظ این موافقتنامه:

- الف - «کشور بدون ساحل» یعنی، کشوری که فاقد ساحل دریا می‌باشد.
- ب - «کشور ترانزیت» یعنی، کشوری دارای یا فاقد ساحل دریا که به‌طور ترانزیتی از قلمرو آن عبور می‌گردد.
- پ - «عبور ترانزیت» یعنی، ترانزیت افراد، اثاثیه، کالا و وسایط حمل و نقل از قلمرو طرف متعاهد در حالی که عبور از هر قلمرو بدون یا با حمل با کشتی، انبارداری، تقسیم کردن محموله فله کالای عمدہ یا تغییر در شیوه حمل و نقل، فقط بخشی از یک سفر کامل است که در طرفهای متعاهد شروع می‌شود و یا پایان می‌یابد که عبور (درمسیرهای توافق شده) از قلمروشان صورت می‌گیرد.
- ت - «مجوز» یعنی، سندی که توسط مقام ذی‌صلاحی از یک طرف متعاهد صادر شده باشد که به خودروهای موتوری ثبت شده (نمره گذاری شده) در طرفهای متعاهد دیگر حق ورود یا خروج و ترانزیت از میان قلمرو طرف متعاهد دیگر را می‌دهد.
- ث - «وسایل حمل و نقل» یعنی، هر وسیله‌ای که برای حمل و نقل مسافر، کالا و اثاثیه من جمله کانتینر و سایر تجهیزات حمل و نقل مورد استفاده قرار می‌گیرد.
- ج - «حمل کننده» یعنی، شخص حقیقی یا حقوقی که مجاز به حمل و نقل بین‌المللی کالا یا مسافر است و به‌وسیله او یا به اسم او قرارداد حمل کالا یا مسافر با یک حمل کننده کالا/حمل کننده با کشتی یا حمل کننده مسافر امضاء شده است.
- ج - «حمل کننده با کشتی» یعنی، هر فردی که توسط او یا به اسم او یا از طرف او قرارداد حمل کالا با یک حمل کننده یا هر فردی که توسط او یا به اسم او یا از طرف او که در عمل کالا به حمل کننده تحویل می‌شود در رابطه با قرارداد حمل کالا امضاء شده باشد.
- ح - «شرکت باربری و حمل و نقل» یعنی، یک شخص حقیقی یا حقوقی که قرارداد خدمات ارسال کالا با یک حمل کننده با کشتی را امضاء می‌کند.
- خ - «گیرنده» یعنی، شخصی که قرار است محموله را دریافت نماید.
- د - «حق‌العملکاری کالا» به کلیه خدماتی که به حمل، تحکیم بار، انبار، رسیدگی، بسته‌بندی و یا توزیع کالا و نیز خدمات مشاوره‌ای و معاونتی در رابطه با این موارد اطلاق می‌شود، ولی تنها به موضوعات گمرکی و مالی، اعلان کالا برای مقاصد اداری، فراهم کردن

بیمه برای کالا و جمع‌آوری یا فراهم آوردن مُدارک یا پرداختهای لازم مربوط به کالا محدود نمی‌شود.

ذ - «کالا» یعنی، کلیه انواع کالا و کارهای اقتصادی منجمله حیوانات زنده، درحالی که کالاهای در کانتینر، پالت یا اقلامی مشابه تحکیم شده و یا بسته‌بندی شده‌اند، درصورتی که ارسال کننده با کشتی چنین اقلام حمل و نقل یا بسته‌بندی را تهیه نموده باشد جزو «کالا» محسوب خواهد شد.

ر - «قرارداد حمل» یعنی، هر قراردادی که طی آن حمل کننده حمل کالا، مسافر یا اثاثیه ترازیت در مقابل پرداخت پول از یکی از طرفهای متعاهد به طرفی دیگر برعهده می‌گیرد.

ز - «مسافر» یعنی، هر شخص (حقیقی) که دراجرای قرارداد حمل که توسط او یا از سوی او بسته شده است به وسیله حمل کننده به‌طور رایگان یا دریافت پاداش حمل می‌گردد.

س - «اثاثیه» کلیه اقلامی که تحت قرارداد حمل، منجمله خودروها را شامل گردد ولی لوکوموتیو و کامیونها در عبور و مرورهای تجاری را شامل نمی‌شود.

ش - «قوانين داخلی» یعنی، تمامی بدنه قوانین ملی و بومی و مقررات جاری در قلمرو یک طرف متعاهد.

ص - «کنترل گمرکی» یعنی، تمامی محدوده اقدامات به کارگرفته شده توسط مقامات گمرکی طرفهای متعاهد به منظور حصول اطمینان از رعایت قوانین داخلی مربوط به گمرک و موافقنامه‌های بین‌الملل مطاع طرفهای متعاهد که گمرکات، مسؤول ارائه آن هستند.

ض - «عارض واردات و مالیاتها» یعنی، عوارض گمرکی و کلیه عوارض، مالیاتها، نرخها و هزینه‌های دیگر که برطبق قوانین داخلی، یا در ارتباط با واردات کالا جمع‌آوری می‌شوند ولی هزینه خدمات ارائه شده را شامل نمی‌گردد.

ط - «کانتینر» یعنی یکی از اقلام تجهیزات حمل و نقل.

۱ - که به طور کامل یا پاره‌ای برای تشکیل یک جزء ضمیمه شده است تا کالاهایی را در خود جای دهد.

۲ - که خصوصیت ثابتی دارد و بنابراین باید برای استفاده مکرر به اندازه کافی مناسب و محکم باشد.

۳ - که به‌طور خاص برای تسهیل حمل کالا طراحی شده باشد، برای یک یا چند حالت حمل و نقل و بدون بارگیری مجدد واسطه‌ای.

۴ - که برای رسیدگی سریع، بهویژه هنگامی که از یک حالت حمل و نقل به حالت دیگر منتقل شده باشد، طراحی شده باشد.

۵ - که برای پرکردن و خالی کردن آسان طراحی شده باشد، و

ظ - «کالای خطرناک» یعنی کالایی که قابلیت ایجاد خطری مهم برای سلامت، محیط زیست، امنیت یا اموالی که در حال حمل و نقل یا انشاسته شدن در انبیار و غیره بوده را داشته باشد.

ع - «طرف متعاهد» یعنی، دولت کشوری که این موافقتنامه را امضاء کرده و به آن محلق شده است.

ماده ۲ - مقاصد و اهداف

اهداف و مقاصد اصلی پیش‌نویس موافقتنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت و ضمایم

آن بدین شرح می‌باشد:

الف - اعطای حق ترانزیت به هر یک از طرفهای متعاهد بهمنظور تسهیل نقل و انتقال کالا، اثاثیه و مسافر از طریق قلمروشان و تهیه کلیه تسهیلات لازم برای حمل و نقل ترانزیت در چارچوب مفاد موافقتنامه حاضر.

ب - تضمین اینمی کالاهای، اثاثیه و مسافرین و اجتناب از تأخیرهای غیرضروری در حین عبور ترانزیت از قلمروهای طرفهای متعاهد.

پ - همکاری و هماهنگی تلاش‌های طرفهای متعاهد برای جلوگیری از وقوع تقلبهای گمرکی و اجتناب از پرداخت مالیات و هماهنگ کردن امور اداری لازم مربوط به عبور ترانزیت.

ماده ۳ - حیطه کاربر

مفاد این موافقتنامه در مورد عبور و مرور ترانزیتی به کار گرفته می‌شود که در (قلمرو یکی از طرفهای متعاهد آغاز شده و یا خاتمه می‌یابد).

فصل دوم - تسهیلات ترانزیت

ماده ۴ - هر طرف متعاهد تسهیلات لازم برای ترانزیت از قلمرو خود را براساس شرایط مندرج در این موافقتنامه و ضمایم آن فراهم خواهد نمود.

ماده ۵ - عوارض گمرکی، مالیاتهای و هزینه‌های دیگر

عبور ترانزیت خودروهای موتوری از عوارض و مالیاتهای گمرکی و سایر هزینه‌ها معاف می‌باشد بهاستثناء هزینه‌هایی که بابت خدمات خاص براساس قوانین داخلی از جمله عوارض جاده و هزینه تعمیر و نگهداری دریافت می‌گردد.

فصل سوم - تعیین مسیرهای حمل و نقل ترانزیت

ماده ۶ - تعیین مشخصات فنی مسیرهای جاده‌ای و راه‌آهن و راههای آبی داخلی

۱ - طرفهای متعاهد راهها، خطوط آهن و مسیرهای آبی داخلی مشخص شده در ضمیمه (۱) را اتخاذ می‌کنند.

۲ - مسیرهای اضافی دیگر و نیز مشخصات فنی آنها هر از گاهی از سوی شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (ITCC) اعلام می‌گردد.

۳ - در هنگام ساخت یا بازسازی جاده‌ها، خطوط آهن و آبراههای داخلی در مسیرهای تعیین شده ترانزیت، حداقل مشخصات و ویژگیهای تعیین شده در ضمیمه‌های (۱) و (۲) مدنظر گرفته خواهد شد.

ماده ۷ - حمل و نقل ترکیبی و چند وجهی

- ۱- طرفهای متعاهد ترغیب و ارتقاء سطح حمل و نقل ترکیبی و چندوجهی را بر عهده می‌گیرند.
- ۲- عملیات حمل و نقل چندوجهی براساس مستندات و مراحل شناخته شده بین المللی مبتنی می‌باشد.

ماده ۸ - تسهیلات مرزی

طرفهای متعاهد باید تسهیلات کافی و تأسیسات مربوطه لازم برای جاده‌ها، خطوط راه‌آهن و کشتیرانی داخلی و نیز حمل و نقل چندوجهی را فراهم آورند، مانند پایانه‌های حمل و نقل ترکیبی، نقاط عبور از مرز، ایستگاههای مبادله، بنادر اتصال کشتهای فری، وسایل کمکی کشتیرانی و فرکانس مشترک رادیویی.

ماده ۹- اقدامات درنظر گرفته شده برای تسريع ترخیص حمل و نقل ترانزیت طرفهای متعاهد به منظور آسان و سرعت بخشیدن حمل و نقل ترانزیت تلاش می‌کنند تا

الف - پاسگاههایی را در نقاط تعیین شده مرزی با محل‌های کنترل تأسیس کنند که از نظر فیزیکی هم‌جوار بوده و به طریقی مهیا شده باشند که وسایط حمل و نقل و کالا را بتوان در همان محل کنترل کرد و در نتیجه از تخلیه و بارگیری مجدد بار اجتناب خواهد شد.

ب - اطمینان از اینکه منابع نیروی انسانی کافی برای انجام سریع تشریفات مرزی در دسترس می‌باشد.

پ - تأمین تسهیلات انبارداری برای نگاهداری کالاهای

ت - هماهنگ کردن ساعت کار پست‌های مرزی هم‌جوار.

ث - تأمین فضای کافی جهت پارک برای کانتینرها و کامیونها و دیگر وسیله‌های نقلیه‌ای که در انتظار ترخیص کالا هستند.

ج - تأمین خدمات پستی و ارتباط دور معتبر.

چ - تسهیل عبور سریع و مؤثر کالاهای میان کشورهای طرف متعاهد و انتخاب مجموعه‌ای یک شکل از اسناد حمل.

ماده ۱۰ - ایمنی حمل و نقل ترانزیت

- ۱- طرفهای متعاهد باید تمامی اقدامات ضروری را به منظور ایمنی و حفاظت محیط زیست در هنگام عبور در طول جاده‌های ترانزیت در نظر بگیرند.
- ۲- طرفهای متعاهد باید تمامی کمک ممکن را در موقع حادثه‌های عبور و مرور در کشورهایشان به عمل آورند من جمله حادثه در مورد وسایل نقلیه ترانزیت بخصوص هنگامی که مسافرین و مواد غذایی فسادپذیر مدنظر می‌باشد.

ماده ۱۱ - تأسیس دفاتر

- ۱- طرفهای متعاهد به شرکتهای حمل و نقل که در خدمات ترانزیت در قلمروهایشان فعالیت دارند اجازه می‌دهند که دفاتری به منظور انجام دادن چنین عبور و مروری ایجاد نمایند.
- ۲- تأسیس چنین دفاتری مطابق با قوانین داخلی طرفهای متعاهد می‌باشد.

ماده ۱۲ - روادید ورود مکرر و عبوری

- ۱- طرفهای متعاهد به رانندگان وسایط نقلیه و افرادی که در عملیات عبور و مرور ترانزیت بین‌المللی اشتغال دارند و به اشخاصی که باید روادید اخذ کنند، روادید ورود مکرر و ترانزیت که برای مدت یک‌سال معتبراست و هر بار حق دارند به مدت پانزده روز در کشور طرف متعاهد برای ترانزیت و تا پنج‌روز بیشتر در مکان بارگیری و تخلیه اقامت کنند اعطاء می‌نمایند.

- ۲- در صورت بیماری یا جراحت اشخاص، تصادف یا خسارت به وسیله نقلیه، مدت اقامت مطابق با آن تمدید خواهد شد.

- ۳- روش‌های اعطای روادید که در بندهای (۱) و (۲) فوق اشاره شده مطابق با مقررات داخلی طرفهای متعاهد خواهد بود.

فصل چهارم - تسهیلات و بنادر دریایی

ماده ۱۳ - تسهیلات و بنادر دریایی

طرفهای متعاهد که دارای بنادر دریایی می‌باشند در حد ظرفیت‌هایشان تأمین تسهیلات ضروری بندری را برای طرفهای متعاهد دیگر موافقنامه حاضر تقبل می‌کنند. این تسهیلات در بنادری تأمین می‌گردد که به روی کشتی‌های خارجی گشوده می‌باشد و هزینه‌ها و شرایط از آنچه که به وسیله دیگر استفاده کنندگان خارجی از تسهیلات بندری پرداخت می‌گردد از نرخ استاندارد تجاوز نمی‌کند.

فصل پنجم - شرایط عمومی حمل و نقل جاده‌ای

ماده ۱۴ - مقررات عبور و مرور

- ۱- طرفهای متعاهد اقدامات مناسبی به منظور تضمین اینکه مقررات حمل و نقل جاده‌ای جاری در قلمرو آنها در مفاد، با مقررات کنوانسیون حمل و نقل جاده‌ای ۱۹۶۸ میلادی و کنوانسیون علائم و نشانه‌های جاده‌ای ۱۹۶۸ میلادی مطابقت دارد، به عمل می‌آورند.

- ۲- طرفهای متعاهد که هنوز عضو این کنوانسیونها نمی‌باشند تقبل می‌نمایند که اقدامات ضروری را به منظور الحال باین کنوانسیونها به عمل آورند.

ماده ۱۵ - مجوزهای حمل و نقل جاده‌ای

- ۱- در صورتی که مجوز حمل و نقل جاده‌ای شرطی برای حمل کالا، اثاثیه و مسافران در حمل و نقل ترانزیت باشد، چنین مجوزی در مطابقت با مقررات داخلی طرفهای متعاهد صادر می‌گردد.

- ۲- طرفهای متعاهد هماهنگ کردن و تسهیل کردن ملزمات ضروری برای صدور

مجوزهای حمل و نقل جاده‌ای حمل و نقل کالا، اثاثیه و مسافرین در عبور و مرور ترانزیت را بدون هیچ‌گونه محدودیت و سهمیه‌ای تقبل می‌نمایند.

ماده ۱۶ - خدمات حمل و نقل

۱- طرفهای متعاهد به منظور تأمین خدمات ترانزیتی در قلمرو خود اجازه استفاده از وسائل حمل و نقل که در طرف متعاهد دیگر به ثبت رسیده است را خواهند داد.

۲- فقط در صورتی که مجوز ویژه از طرف متعاهد مرتبط با موافقتنامه دوجانبه کسب گردیده باشد، وسائل حمل و نقل که در قلمرو یک طرف متعاهد ثبت گردیده باشد اجازه خواهند داشت که کالا، اثاثیه و مسافران را در کشور طرف دیگر متعاهد حمل و نقل نمایند.

ماده ۱۷ - پذیرش موقت وسایط حمل و نقل

۱- هر طرف متعاهد اجازه می‌دهد که وسائل حمل و نقل طرفهای متعاهد دیگر مطابق با مقررات داخلی خود در کشورش باقی بماند.

۲- وسایط نقلیه در صورتی که دارای جواز عبور ترانزیت باشد که در مطابقت با موافقتنامه مربوطه صادر گردیده باشد به هنگام عبور کردن از مرز یک طرف متعاهد نیازی به تأمین جواز عبور (کارنه دوپاسار) یا هیچ سند جنبی دیگری ندارد.

ماده ۱۸ - ملزومات فنی خودروها

وسائل حمل و نقلی که در حمل و نقل ترانزیت جاده‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرند با ملزومات فنی مربوط به ابعاد خودرو، حداکثر وزن کلی با بار، بار محوری و دیگر عواملی که در ضمیمه شماره (۴) ذکر گردیده است منطبق خواهند بود.

ماده ۱۹ - تهیه سوخت و روغنها

هر طرف متعاهد موافقت می‌نماید که وسایط حمل و نقل طرفهای دیگر در تهیه سوخت و روغنها، که برای فعالیتهایشان در قلمرو دو طرف ضروری است، محق باشند و این امر تحت شرایطی است که به وسیله طرفهای متعاهد تعیین می‌گردد.

ماده ۲۰ - شناسایی متقابل گواهینامه‌های رانندگی

طرفهای متعاهد گواهینامه‌های رانندگی که از سوی طرفهای متعاهد دیگر صادر گردیده است برای آن دسته از خودروها که در حمل و نقل ترانزیت استفاده می‌شود و مطابق با کنوانسیون ۱۹۸۸ میلادی حمل و نقل جاده‌ای است را به رسمیت می‌شناسند.

ماده ۲۱ - شناسایی متقابل گواهی معاینه خودرو

طرفهای متعاهد گواهی‌های معاینه خودرو که از سوی طرفهای متعاهد دیگر صادر گردیده است و در موافقت با کنوانسیون عبور و مرور جاده‌ای سال ۱۹۸۸ میلادی می‌باشد را به رسمیت می‌شناسند. طرفهای متعاهد انجام بازرگانی منظم وسایط نقلیه جاده‌ای خود را تقبل می‌نمایند.

ماده ۲۲ - برنامه بیمه شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری

۱- طرفهای متعاهد اقدامات ضروری برای بیمه وسایل حمل و نقل موتوری خود را به عمل خواهند آورد تا از مسؤولیت بیمه شخص ثالث مشمول در مسیرهای عبور ترانزیت برخوردار گردند.

۲- طرفهای متعاهد ایجاد برنامه بین‌المللی اجباری مسؤولیت بیمه شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری را تقبل می‌نمایند. همان‌گونه که در ضمیمه شماره (۵) مشخص گردیده است.

۳- برنامه بین‌المللی اجباری مسؤولیت بیمه شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری حداقل تمامی تضمین‌هایی که به واسطه قوانین و مقررات مورد نیاز می‌باشد را تأمین می‌نماید. این قوانین و مقررات، بیمه اجباری شخص ثالث وسیله نقلیه موتوری را در کشور یا کشورهای عبور ترانزیت و مقصد در کنترل خود دارد.

ماده ۲۳ - هزینه‌ها و سایر پرداختها

طرفهای متعاهد درخصوص وسایل حمل و نقل طرفهای دیگر متعاهد هزینه‌ها و دیگر مبالغی را که اعمال می‌دارند در مطابقت با قوانین داخلی خواهد بود.

فصل ششم - شرایط عمومی برای حمل و نقل راه‌آهن

ماده ۲۴ - خدمات ترانزیت

۱- خدمات ترانزیت بر روی خطوط آهن که کشورهای طرفهای متعاهد را بهم مرتبط می‌سازد در ایستگاههای ارتباطی انجام خواهد پذیرفت. این خدمات در ایستگاههای مبادلاتی تعیین شده به وسیله موافقتنامه منعقده میان ادارات خط آهن هم‌جوار انجام می‌پذیرد.

۲- ایستگاههای مرزی و ارتباطی همان‌هایی خواهد بود که در ضمیمه شماره (۱) تعیین گردیده است. ترتیبات عملیاتی اساسی مرتبط با چنین اموری همچون بازرگانی فنی ترنهای روی خط آهن و بازرگانی کالاهای درعبور ترانزیت در ایستگاههای ارتباطی انجام خواهد پذیرفت.

۳- طرفهای متعاهد ادارات خطوط آنهای خود را به انعقاد موافقتنامه‌هایی میان خطوط آهن‌های یکدیگر و ترتیباتی که با مفاد موافقتنامه حاضر و ضمایم آن مطابق هستند تشویق می‌کنند.

۴- طرفهای متعاهد قوانین استفاده از واگنها را تدوین می‌نمایند و چارچوب سازمان همکاری میان خطوط آهن، OSJD، RIC، PPW، RIV را درنظر خواهند داشت.

۵- طرفهای متعاهد قوانین و رویه‌هایی درخصوص مسافرین بین‌المللی راه‌آهن و عبور و مرور تدوین خواهند نمود و قوانین موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی مسافر (SMPO) همچنین موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی کالا (SMGS)، COTIF/CIM، CIV را در نظر خواهند داشت و قوانین و رویه‌ها را در چارچوب OSJD و UIC تدوین می‌نمایند.

فصل هفتم - شرایط عمومی حمل و نقل داخلی

ماده ۲۵ - کشتیرانی آبهای داخلی

۱- طرفهای متعاهد موافقت می نمایند که کشتیرانی در آبهای داخلی آزاد باشد و عبور و مرور ترانزیت به روی کشتیها و خدمه های طرفهای متعاهد در آبهای داخلی آنها و در مطابقت با قوانین داخلی طرفها گشوده باشد.

۲- طرفهای متعاهد تأمین کمکهای کافی کشتیرانی و اتخاذ یک فرکانس رادیویی مشترک برای تمامی کشتی هایی که در کشتیرانی آبراههای داخلی شرکت دارد را در مطابقت با قوانین اتحادیه حمل و نقل بین المللی ITU تقبل می نمایند.

۳- استفاده از وسائل راهبری در کشتیرانی، فرکانس رادیویی و دیگر تسهیلات بر یک اساس غیرتبعیضی در دسترس قرار خواهد گرفت و اگر مبلغی اخذ گردد در مطابقت با قوانین داخلی می باشد.

ماده ۲۶ - مدارک کشتی

کشتی هایی که با ترانزیت حمل می نمایند باید استناد را بر روی کشتی حمل نمایند و در هر زمانی و به درخواست مقامات ذی صلاح طرفهای متعاهد و در مطابقت با کنوانسیون تسهیل حمل و نقل بین المللی دریایی ارائه می گردد.

فصل هشتم - قوانین در حمل و نقل جاده ای

ماده ۲۷ - قوانین حمل در حمل و نقل جاده ای

طرفهای متعاهد قوانین حمل کالا و مسافر و اثاثیه از طریق حمل و نقل جاده ای را براساس ضمیمه شماره (۶) اعمال خواهند کرد.

فصل نهم - کنترل گمرکات

ماده ۲۸ - ایجاد نظام گمرکی ترانزیت

۱- به منظور تسهیل نقل و انتقال کالا در قلمرو خود طرفهای متعاهد یک نظام گمرکی ترانزیت برای کالا و وسائل حمل و نقل براساس کنوانسیونهای گمرکی بین المللی مربوط ایجاد می نمایند.

۲- طرفهای متعاهد که عضو کنوانسیون گمرکی درخصوص حمل و نقل بین المللی کالا تحت پوشش کنوانسیون TIR می باشند مفاد این کنوانسیون را در بین خود اعمال خواهند کرد. طرفهای متعاهد که هنوز به عضویت این کنوانسیون در نیامده اند الزامی در رعایت مفاد این کنوانسیون ندارند.

۳- طرفهای متعاهد که هنوز به عضویت این کنوانسیون در نیامده اند امکان الحاق به این کنوانسیون را بررسی خواهند کرد.

ماده ۲۹ - ساده و هماهنگ سازی روش های گمرکی

طرفهای متعاهد اقدامات لازم جهت ساده کردن امور کنترل گمرکی وسائل نقلیه، کالا، اثاثیه و مسافر که از قلمرو آنها عبور می نمایند را براساس مفاد ضمیمه (۷) انجام خواهند داد.

فصل دهم - اسناد و روش کار

ماده ۳۰ - تلفیق و هماهنگ نمودن اسناد

۱- طرفهای متعاهد اذعان دارند که اسناد و روش کار نشانگر عناصر مهم هزینه و زمان هستند که بر کارآیی عملیات ترانزیت اثر می‌گذارند و توافق می‌نمایند که این هزینه‌ها و تأخیرها را به حداقل برسانند.

۲- بنابراین طرفهای متعاهد متعهد می‌شوند که:

الف - تعداد اسناد را محدود ساخته و اقدامات و تشریفات موردنیاز برای عبور ترانزیتی آنها را حتی المقدور کاهش دهند.

ب - اسنادشان را با طرح و شیوه سازمان ملل برای اسناد تجاری هماهنگ سازند.

پ - حتی الامکان مشخصات و کد کالاهای را با آنهای که معمولاً در تجارت بین‌المللی مورد استفاده واقع می‌شوند هماهنگ سازند.

ت - به صورت دوره‌ای نیاز به تمامی اسناد و اقدامات تجویز شده برای عبور ترانزیت و استفاده از آنها را مورد بررسی قرار دهند.

ث - هرگونه سند و نیازمندی صوری را که زائد تلقی شدن آنها مورد توافق واقع شده و یا هیچگونه هدف خاصی را تأمین نمی‌کند حذف نمایند.

ماده ۳۱ - اعلام تغییر در اسناد و روش کار

طرفهای متعاهد هرگونه نیازمندی و یا تغییر دیگری در اسناد و اقدامات تجویز شده را که با توجه به عبور ترانزیتی قرار است صورت پذیرد قبل از اطلاع طرفهای متعاهد دیگر خواهد رساند.

ماده ۳۲ - اسناد و اقدامات اولیه

اسناد و اقدامات اولیه‌ای که قرار است توسط طرفهای متعاهد در جهت اجرای این موافقتنامه به کار گرفته شود در ضمیمه (۷) مشخص گردیده است.

فصل یازدهم - مفاد متفرقه

ماده ۳۳ - آرائه تسهیلات بیشتر

این موافقتنامه به هیچ وجه مستلزم لغو تسهیلات ترانزیتی که بیش از تسهیلات ترانزیتی قید شده در این موافقتنامه می‌باشد نیست مشروط بر اینکه شرایط و ضوابط استفاده از چنین تسهیلاتی با اصول مندرج در این موافقتنامه همخوانی و انطباق داشته باشد. علاوه بر این موافقتنامه مانع از اعطای چنین تسهیلات بیشتری در آینده نخواهد بود.

ماده ۳۴ - قوانین داخلی

۱- مدامی که این موافقتنامه و ضمایم آن مقرر نداشته باشد قوانین و مقررات داخلی مربوط به حمل و نقل به صورت برابر و بدون تبعیض نسبت به حمل و نقل ترانزیتی اعمال می‌گردد.

۲- طرفهای متعاهد می‌گردند که در راستای مفاد این موافقتنامه قواعد، مقررات و اقدامات اداری مربوط به حمل و نقل ترانزیتی را هماهنگ کرده و ساده سازند.

ماده ۳۵ - کنوانسیونهای بین‌المللی

این موافقتنامه از مفاد لازم‌الاجرای کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط به موضوعات موردبحث در موافقتنامه ممانعت به عمل نمی‌آورد مشروط براینکه اختلاف صرفاً بین طرفهای قرارداد حمل و نقل که جایگاه اصلی تجارت آن‌ها در کشورهای عضو این کنوانسیون‌ها است بروز کند.

ماده ۳۶ - نظارت و اجرای موافقتنامه

۱- طرفهای متعاهد موافقت می‌کنند که ظرف شش‌ماه از لازم‌الجراشدن این موافقتنامه جهت هماهنگ‌سازی مسائل حمل و نقل ترانزیت، مرجعی را تحت عنوان «شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (CCTT)» برای نظارت و اجرای این موافقتنامه بوجود آورند.

۲- وضعیت این شورا از قبیل مقررات، ترکیب، وظایف و منابع بودجه آن در ضمیمه (۸) مشخص شده است.

ماده ۳۷ - حل و فصل اختلافات

۱- در صورت بروز هر نوع اختلاف، بحث یا مطرح شدن هر نوع ادعا بین طرفهای متعاهد که ناشی از این موافقتنامه و ضمائم آن یا مربوط به آن باشد و یا در صورت نقض، خاتمه یا بی‌اعتبارشدن آن نتوان از طرق مشورت بین طرفها حل و فصل نمود، طرفین دعوا می‌توانند موضوع را به شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC) ارجاع نمایند.

۲- هر اختلاف، بحث یا ادعا را که از طریق مشورت و یا از طریق وساطت شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC) نتوان حل و فصل نمود بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاهد موضوع از طریق داوری حل و فصل خواهد شد و به این ترتیب به داورانی که با توافق بین طرفهای متعاهد انتخاب شده‌اند ارجاع می‌گردد.

۳- در صورتی که هر یک از طرفهای متعاهد نتواند در جریان داوری مندرج در این ماده شرکت نماید، یا شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت نتواند در مورد انتصاب به توافق برسد هر یک از طرفهای متعاهد دعوی می‌تواند از رئیس دادگاه بین‌المللی دادگستری درخواست نماید که داوران را تعیین نماید و این داوران باید از اتباع هیچ یک از طرفهای متعاهد باشند و این اتابع براساس مقررات داوری کمیسیون ملل متحد درخصوص حقوق بین‌المللی تجارت Uncitral در مورد حکمیت تصمیم اتخاذ خواهندند.^{۲۷}

ماده ۳۸ - تصمیمات داوران

تصمیم داورانی که بر طبق ماده (۳۷) منصوب گردیده‌اند نهایی بوده و برای طرفهای متعاهد ذی‌ربط الزام‌آور می‌باشد.

ماده ۳۹۵ - گزارش داوران

داوران وجود و ماهیت اختلاف و نیز شرایط کلی حل و فصل را به اطلاع کلیه طرفهای متعاهد خواهند رساند. این اطلاعات که به زبان انگلیسی و روسی می‌باشد ظرف مدت یک ماه پس از آنکه رأی نهایی صادر گردید، فرستاده خواهد شد.

فصل دوازدهم - بندهای نهایی

ماده ۴۰ - وظایف امین اسناد

۱- این موافقتنامه و کلیه اسناد الحق، تصویب و امضای مشخص به امین اسناد سپرده می‌شود. دبیرخانه سازمان همکاری اقتصادی به عنوان امین اسناد این موافقتنامه عمل خواهد کرد.

۲- وظایف امین اسناد:

الف - متن اصلی این موافقتنامه را دریافت و نگهداری می‌کند.

ب - نسخه‌هایی برابر با متن اصلی این موافقتنامه را تهیه کرده و آنها را به طرفها و کشورهایی که حق دارند عضو این موافقتنامه شوند منتقل می‌کند.

پ - هرگونه امضای این موافقتنامه را دریافت می‌کند و هرگونه سند، ابلاغ و اطلاع مربوط به آن را دریافت کرده و نگهداری می‌کند.

ت - این که آیا امضاء و یا هرگونه سند، ابلاغ و یا اطلاع در رابطه با این موافقتنامه در شکل مناسب و صحیح آن می‌باشد یا خیر بررسی می‌کند و در صورت نیاز موضوع را به اطلاع کشور مورد بحث می‌رساند.

ث - اعمال، ابلاغها و اطلاعات مربوط به این موافقتنامه را به اطلاع طرفها و کشورهایی که حق دارند عضو این موافقتنامه شوند می‌رساند.

ج - به کشورهایی که حق دارند عضو این موافقتنامه شوند اطلاع می‌دهد که چه وقت امضاء و یا اسناد تصویب، پذیرش، تأیید و الحق موردنیاز برای لازم‌الاجراشدن این موافقتنامه دریافت شده و یا به امانت گذاشته شده است.

چ - موافقتنامه فعلی مربوط به امضاء تصویب و الحق سایر کشورها را به اطلاع کشورهای شرکت‌کننده می‌رساند.

ح - موافقتنامه فعلی اجرای اصلاحات این موافقتنامه را به اطلاع کشورهای شرکت‌کننده می‌رساند.

خ - این موافقتنامه را نزد دبیرخانه سازمان ملل ثبت می‌کند.

۳ - در صورت بروز هرگونه اختلافی بین یک کشور و امین اسناد در رابطه با عملکرد وظایف امین اسناد، امین اسناد و یا آن کشور موضوع را به اطلاع کشورهای امضاء‌کننده و طرفهای متعاهد خواهند رساند.

ماده ۴۱ - امضاء، تصویب، پذیرش، تأیید و الحق

۱- کشورهای عضو آکو حق دارند که عضو این موافقتنامه شوند. سایر کشورهایی که عضو آکو نیستند می‌توانند به شرط توافق همه «کشورهای عضو آکو» عضو این موافقتنامه گردند. یک کشور می‌تواند از طرق زیر عضو این موافقتنامه گردد:

الف - امضایی که مشروط به تصویب، پذیرش و یا تأیید نباشد، یا

ب - امضایی که مشروط به تصویب، پذیرش و یا تأیید بوده و آنها را به دنبال داشته باشد، یا
پ - الحق.

۲- پس از لازمالجرashدن، این موافقتنامه برای الحق توسط کشورهای ذکر شده در بند اول که آن را امضاء نکرده‌اند مفتوح می‌باشد.

۳- اسناد تصویب، پذیرش، تأیید و الحق به دبیرخانه سازمان همکاری اقتصادی سپرده می‌شود.

ماده ۴۲ - اعتبار اصلاحات

هر کشوری که به این موافقتنامه براساس مفاد ماده (۴۱) بند (۱) جزء (پ) بپیوندد به منزله این خواهد بود که تمام اصلاحات و یا ضمائم جدید این موافقتنامه را که در زمان الحق نافذ بوده پذیرفته است.

ماده ۴۳ - لازمالجرashدن

۱- این موافقتنامه شش ماه پس از آنکه دولتهای شش کشور عضو آکو که حداقل یکی از آنها کشوری ساحلی می‌باشد آن را غیرمشروط به تصویب، پذیرش و تأیید امضاء کرده و یا اسناد تصویب، پذیرش، تأیید و الحق را به امین اسناد سپرده باشند لازمالجرما می‌گردد.

۲- برای هر کشوری که متعاقب تأمین شرایط به اجرا درآمده (و قیدگردیده در بند اول) این موافقتنامه را تصویب کرده، پذیرفته، تأیید نموده و یا به آن ملحق گردد، این موافقتنامه سه ماه پس از به سپرده گذاشتن سند لازم توسط چنین کشوری به اجرا درمی‌آید.

۳- ضمائم این موافقتنامه توسط مقامات ذی صلاح طرفهای متعاهد انجام، تکمیل و تصویب می‌شود و از تاریخ تصویب آنها توسط طرفهای متعاهد یا در تاریخی که این موافقتنامه لازمالجرما می‌گردد، هر کدام که دیرتر باشد، به موقع اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۴۴ - تاریخ اعمال

هر یک از طرفهای متعاهد مفاد این موافقتنامه را در رابطه با عبور ترانزیت و قراردادهای مربوطه حمل کالا، اثاثیه و مسافر که در تاریخ لازمالجرashدن این موافقتنامه و یا پس از آن درخصوص آن کشور منعقد گردیده اعمال خواهد کرد.

ماده ۴۵ - اعلام فسخ قرارداد

۱- هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند در هر زمانی پس از انقضای مدت دو سال از تاریخ به اجرادرآمدن آن به وسیله اعلام کتبی خطاب به امین اسناد این موافقتنامه را فسخ کنند.

۲- چنین اعلام فسخی در اولین روز ماهی که متعاقب انقضای یک سال پس از دریافت اطلاعیه توسط امین استاد می‌آید اجرا خواهد شد. در صورتی که مدت بیشتری در این اطلاعیه قید شده باشد با انقضای این مدت طولاتی‌تر پس از دریافت اطلاعیه توسط امین استاد اعلام فسخ قرارداد به اجرا درمی‌آید.

امضا، کنندگان زیر، ضمن تأیید قرارداد و با اختیار تام نسبت به آن ذیلأً در تاریخ‌های قید شده امضای خود را اضافه کرده‌اند.

در روز نهم ماه می ۱۹۹۸ میلادی برابر با نوزدهم اردیبهشت ماه ۱۳۷۷ هجری شمسی در آلماتی در یک نسخه اصلی به زبان انگلیسی به امضاء رسید.

جمهوری اسلامی ایران	جمهوری آذربایجان	دولت اسلامی افغانستان
جمهوری اسلامی پاکستان	جمهوری قرقیزستان	جمهوری قزاقستان
ترکمنستان	جمهوری ترکیه	جمهوری تاجیکستان

جمهوری ازبکستان

ضمیمه شماره ۱

نقشه‌ها و مسیرهای مقرر ترانزیتی جاده‌ای، ریلی و آبراههای داخلی در قلمروهای طرفهای متعاهد

که توسط طرفهای متعاهد موافقنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت اکو (TTFA) ارائه گردیده و مشمول تصویب هیأت‌های تصمیم‌گیرنده اکو نمی‌باشد.

بخش اول - مسیرهای مقرر ترانزیتی جاده‌ای

مسیرهای ترانزیتی جاده‌ای که توسط هر یک از طرفهای متعاهد و در قلمرو آنها تعیین شده و ذیلأً آمده است براساس احتساب موجود بین‌المللی (یا ملی) می‌باشد.
در هر یک از مسیرها، علایمی دال بر نقاط مرزی (ورود - خروج)، نام آنها و نیز نام بخش‌های اصلی و شهرهای استانی (ایالتی) داخل مسیر و فاصله بین آنها وجود دارد.

بخش دوم - مسیرهای مقرر ترانزیتی ریلی

مسیرهای ترانزیتی ریلی مقرر که توسط هر یک از طرفهای متعاهد در قلمرو مربوطه ذیلأً نقل گردیده است، عمدتاً براساس موافقنامه جنبه‌های سازمانی و عملیاتی خدمات حمل و نقل ترکیبی فی‌ما بین اروپا و آسیا - تهیه شده و توسط سازمان همکاری راه‌آهن‌ها (OSZHD) - می‌باشد.

مسیرهای ریلی جهت ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی چندوجهی

تعیین مسیرها

الف - براساس حروف الفباء:

ACE - مسیرهای مندرج در AGC و AGTC و موافقنامه OSZHD

AC^۰ - مسیرهای مندرج در AGTC و موافقنامه OSZHD.

A - مسیرهایی که فقط در موافقنامه OSZHD ذکر شده‌اند

ب - براساس ارقام:

- مسیرهای اصلی توسط اعداد دو رقمی معین گردیده‌اند.

- شاخه‌های انشعابی از مسیرهای اصلی توسط اعداد سه رقمی و یا کسر، معین

گردیده‌اند.

بخش سوم - مسیرهای مقرر ترانزیتی در آبهای داخلی

۱ - در دریای خزر:

باکو (آذربایجان)

مخاچکالا (روسیه)

نکا (ایران)

نوشهر (ایران)

امیرآباد (ایران)

آستراخان (روسیه)

آستراخان (روسیه)

مخاچکالا (روسیه)

نکا (ایران)

انزلی (ایران)

نوشهر (ایران)

ترکمن‌باشی (ترکمنستان)

ترکمن‌باشی (ترکمنستان)

آستراخان (روسیه)

مخاچکالا (روسیه)

ترکمن‌باشی (ترکمنستان)

آستراخان (روسیه)

مخاچکالا (روسیه)

انزلی (ایران)

آستراخان (روسیه)

مخاچکالا (روسیه)

آكتائو (قزاقستان)

۱ - آكتائو (قزاقستان)

۲ - آكتائو (قزاقستان)

۳ - آكتائو (قزاقستان)

۴ - آكتائو (قزاقستان)

۵ - آكتائو (قزاقستان)

۶ - آكتائو (قزاقستان)

۷ - باکو (آذربایجان)

۸ - باکو (آذربایجان)

۹ - باکو (آذربایجان)

۱۰ - باکو (آذربایجان)

۱۱ - باکو (آذربایجان)

۱۲ - باکو (آذربایجان)

۱۳ - نکا (ایران)

۱۴ - نوشهر (ایران)

۱۵ - نوشهر (ایران)

۱۶ - نوشهر (ایران)

۱۷ - ترکمن‌باشی (ترکمنستان)

۱۸ - ترکمن‌باشی (ترکمنستان)

۱۹ - ترکمن‌باشی (ترکمنستان)

۲۰ - انزلی (ایران)

۲۱ - انزلی (ایران)

۲۲ - انزلی (ایران)

۲ - رودخانه‌ها و کانال‌ها:

الف - خطوط کشتیرانی در رودخانه ایرتیش (IRTYSH)

اوست(Ust) - کامینوگست(Semipalatinsk) - سمیپالاتینسک(Kamenogorsk) - پاولودار(Pavlodar) - قزاقستان(Kazakistan) - امسک(Omsk) - روسیه(Russia) - تابولسک(Tobolsk) - خانتی(Khanty) - مانسیسک(Mansiysk) - سالیهار(Salekhard) - کاراسی(KaraSea) - اقیانوس منجمد شمالی(Arctic Ocean) - خطوط کشتیرانی در رودخانه‌های پیانج و آموریا: شیرخان بندر(Bender Sherhan) - افغانستان(Afghanistan) - نیژنی پیانج - تاجیکستان(Tajikistan) - ترمذ(Termmez) - ازبکستان(Turkmenistan) - ترکمنستان(Mukry) - مکری(Uzbekistan)

ضمیمه شماره ۲

حداقل مشخصات فنی جاده‌هایی که برای حمل و نقل ترانزیت مورد استفاده قرار می‌گیرد:

بهمنظور آمد و شد روان در مسیرهای بین‌المللی قلمروهای طرفهای متعاهد و اطمینان از ایمنی تردد و آسایش خدمتها و مسافرین، ارائه مشخصات فنی مشترک (یا کامل‌های هماهنگ) جاده‌هایی که قرار است برای حمل و نقل ترانزیت مورد استفاده قرار گیرد، ضروری می‌باشد.
 بدین منظور موارد ذیل در این ضمیمه ارائه می‌گردد:

ماده ۱ -

۱ - طرفهای متعاهد این «ضمیمه» مواد ضمیمه‌های (۱) و (۲) را در موافقتنامه اروپایی شریانهای اصلی تردد بین‌المللی (۱۹۷۵ میلادی و AGR) با در نظر گرفتن مواد اصلاحی آنها که در ۲۴ زوئن ۱۹۸۹ میلادی برابر با ۳ تیر ۱۳۶۸ هجری شمسی لازم‌الاجرا شده است، اعمال خواهند کرد.

- شروطی که (موافقتنامه اروپایی) شریانهای اصلی تردد بین‌المللی باید با آنها مطابقت داشته باشد. (ضمیمه ۲ / ECE / TRANS / ۱۶ / اصلاحیه ۲).

- شناسایی و علامتگذاری Roads - E (ضمیمه ۳ / ECE / TRANS / ۱۶ / اصلاحیه ۲).

۲ - کشورهایی که به موافقتنامه فوق نپیوسته‌اند، ممکن است احتمال پیوستن به آن را مدنظر داشته باشند و یا در رابطه با جاده‌های مقرر برای حمل و نقل ترانزیت بین‌المللی، شرایط فنی را که مشابه با شرایط فنی مطروحه در موافقتنامه (۱۹۷۵ میلادی) AGR و ضمایم فوق الذکر این موافقتنامه می‌باشد را اعمال نمایند.

ماده ۲ - در جریان احداث شریانهای جدید حمل و نقل بین‌المللی و مدرنیزه کردن شبکه موجود، مقامات ذی‌ربط طرفهای متعاهد اطمینان خواهند داد تا شرایطی را ایجاد کنند که با موارد مورد نظر متصدیان حمل و نقل اعم از اندازه، بار محوری و وزن کل وسایل نقلیه

موتوری که در ماده‌های (۴) و (۵) ضمیمه (۴)، (نیازهای فنی و وسایل نقلیه جاده‌ای) سال ۱۹۹۸ میلادی در نظر گرفته شده است منطبق باشد.

ماده ۳ – طرفهای متعاهد بهمنظور تسهیل در آمد و شد روان وسایل نقلیه موتوری در مسیرهای بین‌المللی درون قلمرو خود می‌توانند بر روی دیگر مشخصات فنی جاده‌ها از طریق شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC) موافقت کنند.

ضمیمه شماره ۳

حداصل مشخصات فنی حمل و نقل ریلی که در حمل و نقل ترانزیت مورد استفاده قرار می‌گیرد:

مشخصات فنی حمل و نقل ریلی که در ذیل به آن اشاره شده، براساس موافقتنامه جنبه‌های سازمان خدمات حمل و نقل ترکیبی منعقده میان اروپا و آسیا در سال ۱۹۹۷ میلادی و براساس چارچوب سازمان همکاری بین راه‌آهن‌ها (OSJD)، می‌باشد و با موافقتنامه اروپایی در زمینه خطوط مهم حمل و نقل ترکیبی بین‌المللی و تأسیسات مربوط به آن (AGTC) منعقده در اول فوریه سال ۱۹۹۱ میلادی برابر با دوازدهم بهمن ۱۳۷۰ هجری شمسی، مطابقت دارد (ECE/TRANS/88).

مشخصات فنی خطوط ریلی که برای ترانزیت و حمل و نقل (چند وجهی) ترکیبی حائز اهمیت می‌باشد:

اهمیت پارامترهای خطوط ریلی برای ترانزیت و حمل و نقل (چند وجهی) ترکیبی در جدول شماره (۱) به شرح ذیل نمایش داده شده است. در ستون (الف) جدول، مقادیر هدف به نمایش درآمده است که باید به عنوان اهداف عمده‌ای درنظر گرفته شود که مطابق با طرحهای توسعه راه‌آهن ملی می‌توان به آنها دست یافت. مقادیر دیگر به عنوان استثناء درنظر گرفته خواهد شد.

خطوط راه‌آهن به دو دسته اصلی طبقه‌بندی گردیده است:

الف) خطوط موجود که در صورت نیاز می‌تواند مدرنیزه شود
در صورتی که مدرنیزه کردن و یا اصلاح خطوط، مشکل و یا غیرممکن باشد، شرایط و نیازهای آسانتری برای این خطوط درنظر گرفته خواهد شد.

ب) احداث خطوط جدید

پارامترهایی که در جدول شماره (۱) نمایش داده شده است را نیز در صورت مناسب بودن می‌توان برای خدمات فری^۱ که به عنوان جزء لاینفک شبکه راه‌آهن محسوب می‌گردد، به کار گرفت.

۱- کشتی قطاربر Ferry

**جدول ۱ - پارامترهای خطوط ریلی که برای ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی
دارای اهمیت می‌باشد**

ب	الف	طبقه‌بندی خطوط ریلی		
خطوط جدید	خطوط موجود	مقادیر هدف	در حال حاضر	عوامل
۱۴۲۵mm ^۱ ۱۵۲۰mm ^۲ ۱۶۷۶mm ^۳		۱۴۲۵mm ۱۵۲۰mm ۱۶۷۶mm		عرض خط
۱-۲	۱-۲	۱-۲		تعداد خطوط
UIC ^۴ OSJD	SJD, UIC ^۵ GB	طبقه ضمیمه ^۶ SMGS		گلباری خط (استاتیک)
۴/۱۵۴/۸ m	۴/۱۵۴/۱ m	۴-۹/۸ m		حداقل فاصله مابین مراکز خطوط (۱)
۱۲۰ Km/h ^۷ ۷	Km/h ^۸ ۹-۱۲۰	۴-۹-۰ Km/h		حداقل سرعت اسمی
۲۲/۵t ۲۲/۵t	۲۲/۵t ۲۰t	۱۷/۲۷-۲۲/۵t ۲۰t		بارمحوری مجاز با توجه به سرعت <100 Km/h >100 Km/h
۱۲/۵m/mm	مشخص نشده	مشخص نشده		حداکثر شب ^۹
۷۵۰-۸۵۰m	۷۵۰-۸۵۰m	۲۸۵-۸۵۰m		حداقل طول خطوط کناری مناسب در ایستگاهها

توضیحات مربوط به بعضی از پارامترهای موجود در جدول فوق

۱ - تعداد خطوط:

خطوط ترانزیت و خطوط حمل و نقل ترکیبی باید ظرفیت مناسب را فراهم آورده و قابلیت تطابق دقیق با جدول زمان‌بندی حرکت قطارها را داشته باشد.

عموماً، این امکان وجود دارد تا هر دو نیاز را فقط درمورد مسیری حداقل دو طرفه برآورده نمود. با این وجود، در صورتی که پارامترهای دیگر موافقتنامه رعایت شود، استفاده از مسیرهای تک خطه نیز مجاز می‌باشد.

۱ - پیشنهادی

۲ - پیشنهادی

۳ - UIC (اتحادیه بین‌المللی راه‌آهنها)

۴ - UIC (اتحادیه بین‌المللی راه‌آهنها)

۵ - حداقل استاندارد برای قطارهای حمل و نقل ترکیبی

۶ - حداقل استاندارد برای قطارهای حمل و نقل ترکیبی

۷ - خطوط ریلی دارای محدودیتی می‌باشند که با گلباری خط و ضمیمه^۵ متفاوت است که باید ادارات راه‌آهن طرفهای متعاهد دیگر از آن مطلع گردد.

۸ - ادارات خطوط آهن حدود سرعت موقت سطجهای مختلف غیر از سرعت مذکور در شماره (۵) جدول را تعیین می‌کند که باید ادارات خطوط آهن طرفهای متعاهد دیگر را از آن آگاه نماید.

۲ - گاباری خطوط:

حداصل گاباری خط برای ترانزیت و خطوط حمل و نقل ترکیبی در نمودار (۱) نمایش داده شده است.

از آنجایی که به کارگیری گاباری عریض در خطوط جدید معمولاً نیاز به سرمایه‌گذاری کلان ندارد لذا اتحادیه بین‌المللی راه‌آهن (UIC) برای خطوط جدید گاباری (GS) انتخاب گردیده است.

برای نمونه گاباری GC اتحادیه بین‌المللی راه‌آهن‌ها امکانات ذیل را فراهم می‌آورد:

الف - حمل و نقل کالا به وسیله وسایط نقلیه جاده‌ای و ناوگان جاده‌ای از جمله (کامیون با تریلر، وسایط نقلیه منفصل شونده، تراکتور و نیمه‌کشنده‌ها) که با گاباری جاده‌ای اروپا (بالارتفاع $4m$ و پهنای $2/5m$) و واگنهای ویژه با ارتفاع بار حداقل 60cm بالای سطح ریل مطابقت داشته باشد.

ب - حمل و نقل نیمه تریلرهای جاده‌ای معمولی با ارتفاع $4m$ و پهنای $2/5m$ بر روی واگنهای با بوژیهای نرمان را امکان‌پذیر می‌سازد.

پ - حمل و نقل کانتینرهای ISO با ارتفاع $2/9m$ و پهنای $2/44m$ را روی واگنهای مسطح معمولی میسر می‌سازد.

ت - حمل و نقل مخزن غیرثابت (SWAP) با پهنای $2/5m$ را روی واگنهای معمولی مسطح میسر می‌سازد.

ث - حمل و نقل کانتینرها و مخزنهای غیرثابت با ارتفاع $2/9m$ و پهنای $2/5m$ را روی واگنهای مسطح امکان‌پذیر می‌سازد.

خطوط موجود در مناطق کوهستانی دارای تونلهای زیادی است که با گاباری خط و یا گاباریهایی با ارتفاع نسبتاً بیشتر در مرکز خط مطابقت دارد. افزایش این امر جهت مطابقت با گاباری GC اتحادیه راه‌آهن‌ها UIC تقریباً در تمام موارد و از نقطه‌نظر اقتصادی و مالی امری غیرممکن می‌باشد. گاباری GB اتحادیه بین‌المللی راه‌آهن‌ها برای این خطوط انتخاب شده که امکانات ذیل را فراهم می‌آورد:

الف - حمل و نقل کانتینرهای ISO با پهنای $2/44m$ و ارتفاع $2/9m$ را روی واگنهای مسطح کانتینری با ارتفاع بار $1/18m$ بالای سطح ریل را ممکن می‌سازد.

ب - حمل و نقل واگنهای مخزن غیرثابت با پهنای $2/5m$ و ارتفاع $2/6m$ را روی واگنهای مسطح معمولی (ارتفاع بارگیری $1/246m$) فراهم می‌سازد.

پ - حمل و نقل نیمه تریلرها روی واگنهای انتهایی را میسر می‌سازد.

ت - حمل و نقل کانتینرها و مخزنهای غیرثابت با ارتفاع $2/9m$ و پهنای $2/6m$ را روی واگنهای مخصوص Loader - Low امکان‌پذیر می‌سازد.

اکثر خطوط ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی موجود، حداصل، گاباری B اتحادیه بین‌المللی راه‌آهن‌ها (UIC) را ارائه می‌دهند. در موارد دیگر، ارتقاء کیفی آن استاندارد، معمولاً نیاز به سرمایه‌گذاری عظیم ندارد.

۳- حداقل سرعت اسمی:

حداقل سرعت اسمی براساس مشخصات هندسی خط (شعاع قوسها)، تجهیزات ایمنی و ضرایب سیستم ترمز وسایط نقلیه مشخص می‌گردد.

۴- بار محوری مجاز:

بار محوری مجاز آن است که خطوط ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی باید قابلیت تحمل آن را دارا باشد. خطوط ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی باید قابلیت تحمل آمد و شد جدیدترین وسایل نقلیه در زمان حال و آینده را خصوصاً در زمینه‌های ذیل داشته باشد: واگن با بار محوری 20t که قابل قیاس با طبقه C اتحادیه بین‌المللی راه‌آهن‌ها (UIC) می‌باشد. به دنبال تصمیمات اتحادیه بین‌المللی راه‌آهن‌ها (UIC) یک واگن با بار محوری $22/5\text{t}$ باید با سرعت تا 100 کیلومتر در ساعت مطابقت داشته باشد. بار محوری محدود 20 تن، آنهایی هستند که براساس مقررات UIC تنظیم گردیده‌اند. برطبق مقررات UIC بار محوری مذکور برای چرخهای با شعاع کمتر از 840 mm قابل اعمال می‌باشد.

نمودار ۱

گاباری خط GA و GB و GC که در جزو شماره ICU ۵۰۶ OR اشاره شده است.

مشخصات عملیاتی و حداقل استانداردهای تأسیسات زیربنایی جهت خدمات حمل و نقل

الف - امکانات لازم برای ترانزیت و خدمات حمل و نقل ترکیبی

۱- به منظور تضمین جریان حمل و نقل مؤثر و سریع که لازمه روش‌های جدید تولید و توزیع کالا می‌باشد خدمات ترانزیت و خدمات حمل و نقل ترکیبی باید نیازهای ذیل را به‌طور ویژه تأمین نمایند:

۱-۱- زمان ورود/ خروج به خط براساس نیازهای مشتری (به‌ویژه زمان دیرهنگام بسته‌شدن جهت بارگیری و تحويل زودهنگام کالا) جهت تضمین ارائه خدمات منظم.
۱-۲- حمل و نقل درب به درب، موقع‌شناسی، زمان مطمئن برای حمل و نقل.
۱-۳- ارائه اطلاعات قابل اعتماد و بهموقوع درخصوص روش‌های حمل و نقل، ارائه اسناد به روشی ساده، ریسک پایین وارد شدن آسیب به کالا.

۱-۴- توانایی حمل انواع کانتینرهای استاندارد و وسایل بارگیری دیگر که در جاده‌های بین‌المللی میان اروپا و آسیا قابل حمل می‌باشد. در این ارتباط گزارش را باید براساس پیشرفت‌های پیش‌بینی شده در مورد اوزان و ابعاد وسایل بارگیری تهیه نمود.
۲- این شرایط باید از طریق مراحل ذیل تأمین شود:

- ۱- سرعت بالای حمل و نقل از مبدأ حرکت به مقصد شامل تمام توقف‌ها حدوداً مشابه باشد یا بیشتر از زمان حمل و نقل مبدأ تا مقصد از طریق جاده نباشد.
- ۲- استفاده از سرعتهای غیرکاری گیرنده کالا (مثلأً حمل در شب) بهطوری که کالا را بتوان در صبح که مطلوب مشتری است، به او تحويل داد.
- ۳- دسترسی به تجهیزات مناسب به اندازه کافی و ظرفیت زیر ساخت.
- ۴- استفاده از قطارهای باری مستقیم درصورت امکان.
- ۵- انجام اقدامات سازمانی جهت بهبود ارائه خدمات حمل و نقلی با استفاده از سیستمهای مخابراتی جدید.
- ۶- به منظور برآوردن نیازهای فوق، قطارها و زیر ساخت باید کارآیی مناسب را داشته باشند، بدین مفهوم که می‌بایست با حداقل استانداردهای معین که توسط کلیه مقامات مرتبط با حمل و نقل مشخصی رعایت می‌شود، مطابقت داشته باشد.

ب - پارامترهای عملیاتی قطارها

- ۷- قطارهایی که جهت ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی مورد استفاده قرار می‌گیرد، باید حداقل استانداردی که در جدول (۲) نمایش داده شده است را دارا باشد.

جدول ۲ -

در آینده هدف	در حال حاضر	مقادیر حداقل پارامترها
۹۰ - ۱۰۰ - ۱۱۰ - ۱۲۰ Km/h	۶۰ - ۹۰ Km/h	سرعت
۷۵ - ۸۵ m	۲۵۶ - ۸۵ m	طول قطار
۱۵۰ - ۳۲۰ t	۶۰۰ - ۳۲۰ t	وزن قطار
۲۰ - ۲۲/۵ t	۲۰ t	بار محوری

اگر قطارهای مستقیم را نتوان به کار برد، درصورت امکان، قطارها باید شامل فقط تعداد محدودی از گروههای واگنی باشند که واگنها در هر گروه مقصدی یکسان داشته باشند. به علاوه تعداد ایستگاههای توقف برای قطارهای مستقیم که شامل نقاط مرزی هم می‌شود، باید به حداقل ممکن برسد.

- ۸ - وسایط نقلیه ریلی باید تمام استانداردهای فوق مربوط به سرعت و بار محوری را رعایت کرده و قابلیت حمل تمام واحدهای بار را با توجه به اوزان و ابعاد داشته باشد.
- ۹ - قطارهای ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی باید دارای بیشترین اولویت باشند. برنامه زمانی آنها باید طوری تنظیم گردد که تمام نیازهای مشتری را از جهت ارائه خدمات حمل و نقلی منظم و مطمئن برآورده سازد.

پ - حداقل استانداردها برای خطوط ریلی

۷ - خطوط ریلی که برای ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی استفاده می‌شود، باید ظرفیت مناسب جهت جلوگیری از زمان انتظار برای قطارهای مشابه را داشته باشد.

۸ - بهمنظور بهبود خطوط ریلی که جهت استفاده در امر ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی طراحی گردیده است پارامترهای زیرساخت که توسط سازمان OSJD و اتحادیه بین‌المللی راه‌آهن‌ها (UIC) پیشنهاد گردیده، باید قابل اجرا باشند.

ت - حداقل استانداردها برای پایانه‌ها

۹ - بهمنظور حمل و نقل مناسب محمولات در پایانه‌ها، شرایط ذیل می‌باید فراهم شود:

۱-۹ - مدت زمان از آخرین زمان پذیرش کالا تا خروج واگنها و از زمان ورود واگنها تا دسترسی به آنها جهت تخلیه باید بیشتر از یک ساعت باشد.

۲-۹ - زمان انتظار برای تحویل کالا به وسیله وسائل نقلیه جاده‌ای و یا بارگیری کالا در پایانه‌ها نباید بیشتر از شصت دقیقه باشد.

۳-۹ - مکان پایانه‌ها باید به گونه‌ای انتخاب شده باشد که:

- امکانات دسترسی سریع و آسان به پایانه‌ها هم از طرف ارسال‌کننده و هم از طرف دریافت‌کننده کالا وجود داشته باشد.

- در داخل شبکه ریلی، پایانه‌ها باید به طور مناسب به خطوط ریلی مسافت طولانی متصل بوده و برای حمل بار توسط واگنها باری امکان دسترسی به قطارهای سریع حمل کالا به صورت ترکیبی وجود داشته باشد.

۱۰ - حداقل استاندارد برای ایستگاههای میانی که در ذیل نشان داده شده است را می‌باید برای پایانه‌ها نیز مورد استفاده قرار داد.

ث - حداقل استانداردها برای ایستگاههای میانی

۱۱ - توقف‌هایی که به وسیله قطارهای حمل و نقل ترکیبی به دلایل فنی و یا عملیاتی اتفاق می‌افتد باید برای انجام وظایفی (از قبیل کنترل‌های مرزی، تعویض لکوموتیو) نیز صورت گیرد که در غیر این صورت منجر به توقف‌های اضافی خواهد شد. زیرساخت چنین ایستگاههای میانی باید با نیازمندیهای ذیل مطابقت داشته باشد:

الف - ظرفیت انواع مختلف خطوط (خطوط ورودی و خروجی، خطوط مأموری قطار، خطوط ویژه، خطوط تقویت‌کننده و خطوط با عرض متغیر قابل تعویض) باید طوری باشد که توقف‌های ضروری را به حداقل ممکن خود برساند.

ب - خطوط فوق‌الذکر باید دارای گاباریهایی باشند که با گاباریهای خطوط ریلی مورد استفاده مطابقت کنند (گاباری UICB یا گاباری UICc).

پ - طول خطوط باید به اندازه‌ای باشد که تمامی قطارهای حمل و نقل ترکیبی بر روی آن قرار گیرد.

ت - در صورتی که کشش برقی مورد استفاده قرار گیرد، این خطوط باید به وسیله لکوموتیوهای الکتریکی قابل دسترسی باشند (در ایستگاههای مرزی، به وسیله لکوموتیوهای برقی در خطوط ریلی ارتباطی مربوطه).

ث - ظرفیت انتقال بار، تعویض واگنها، تغییر عرض خط و کنترل مرزی باید به گونه‌ای باشد که توقف‌های ضروری به حداقل ممکن برسد.

۱-۱۱- در ایستگاهها توقف جهت تعویض واگن‌ها، باید بیشتر از ۱۸۰ دقیقه باشد. این کار از طریق سازماندهی مناسب قطارهایی (که می‌باید طولانی‌ترین مسافت ممکن را در نقاط مرزی طی کنند) و ایجاد زیربنای مناسب در ایستگاههای تعویض واگن، حاصل می‌گردد.

۲-۱۱ - در نقاط مرزی، تا حد ممکن نباید هیچ توقفی توسط قطارهای حمل و نقل ترکیبی صورت بگیرد. اگر توقف غیرقابل اجتناب باشد، باید به حداقل ممکن خود برسد (کمتر از ۱۸۰ دقیقه): این اهداف با رعایت موارد ذیل حاصل می‌گردد:

الف - تأکید بر انجام اموری که معمولاً در نقاط مرزی می‌باید صورت پذیرد و در غیر این صورت در نقاط داخلی که قطارها به دلایل فنی، بازگانی و اداری مجبور به توقف هستند، صورت خواهد پذیرفت.

ب - در مجموع یک بار توقف، در ایستگاههای مشترک مرزی.

۳-۱۱ - در ایستگاههای تعویض گاباری خطوط و انتقال کالا، به منظور برآوردن نیازهای آتی، توسعه فناوریهای مربوط به صرفه‌جویی وقت و کاهش هزینه‌ها ضروری به نظر می‌رسد. توقف در چنین ایستگاههایی می‌باید در حد امکان کوتاه باشد.

روشهای قابل دسترسی جهت تعویض گاباری و یا انتقال کالا باید به حدی باشد که باعث شود تا توقف‌های کوتاه مدت قطعاً صورت گیرد. استانداردهای به کار گرفته برای انتقال واحدهای بارگیری به واگنها با گاباری متفاوت باید همان استانداردهایی باشند که در پایانه‌ها جهت انتقال کالا به کار گرفته می‌شود.

۴-۱۱ - در بنادر/ اتصالات فری، توقفها جهت حمل کالا در حمل و نقل ترکیبی و ترانزیت باید تا حد ممکن کوتاه باشد (در صورت ممکن نباید بیشتر از یک ساعت باشد). این امر از طریق فراهم آمدن زیربنای مناسب در ایستگاههای بندر فری و بنادر فری مناسب (به بند ۱۲ رجوع شود) و از طریق انجام اقدامات ذیل، امکان‌پذیر است:

الف - بکار گیری معیارهای کنترل مرزی موردنیاز که در بند (۱۱-۲) به آن اشاره گردید.

ب - هماهنگی برنامه حرکت کشتی قطاربر و راه‌آهن و تهیه و تدارک اطلاعات پیشرفته جهت تسريع در بارگیری کشتی‌ها و سازماندهی قطارها.

ج - حداقل استانداردها برای کشتی‌های قطاربر

۱۲ - کشتی‌های قطاربری که برای ترانزیت و حمل و نقل ترکیبی مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید شرایط ذیل را رعایت نمایند:

الف - ابعاد و اندازه‌ها باید با واحدهای بارگیری و واگنهایی که حمل می‌شوند مطابقت داشته باشد.

ب - بارگیری و تخلیه سریع کشتی‌های قطاربر و جنس بار انبارشده/ واگنهای باید با شرایط حمل متعاقب توسط راه‌آهن (جداسازی حمل و نقل ترکیبی از حمل و نقل مسافر یا جاده‌ای، به طور مناسب) مطابقت داشته باشد.

پ - اگر واحدهای بارگیری در حین عبور واگنهای، روی آنها باقی بمانند، کشتی‌های قطاربر می‌باشد به راحتی در دسترس باشند و عملیات مربوط به مانور جهت صرفه‌جویی در وقت، ضروری به نظر نمی‌رسد. در این حالت، گاباری خط، بار محوری و غیره باید با شرایط OSJD/UIC مطابقت داشته باشد.

ت - اگر انتقال بار بدون بکارگیری واگن صورت گیرد، باید اتصالات جاده‌ای مناسب و کوتاه برای حمل و نقل ضروری جاده‌ای میان پایانه کشتی قطاربر و پایانه راه‌آهن در دسترس باشد.

ضمیمه شماره ۴

نیازهای فنی وسایل نقلیه جاده‌ای

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این ضمیمه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح ذیل خواهد بود:
بار محوری: وزن بار واقعی منتقل شده به روسازی جاده‌ها از طریق چرخهای متصل به یک محور یا گروهی از محورهای خاص.

وزن بارگیری شده: وزن واقعی وسیله نقلیه به صورت بارگیری شده به همراه خدمه و مسافران سوار آن.

وزن حداقل مجاز: منظور خداکثرا وزن وسیله نقلیه بارگیری شده است که توسط مقامات صلاحیتدار کشوری که وسیله نقلیه در آن به ثبت رسیده مجاز اعلام شده باشد.

وزن وسایل نقلیه بدون بار: منظور وزن وسیله نقلیه بدون خدمه، مسافران یا بار اما با مخزن پر از سوخت و به همراه ابزاری می‌باشد که وسیله نقلیه معمولاً حمل می‌نماید.

ماده ۲ - پذیرش وسایل نقلیه

طرفهای متعاهد، وسایل نقلیه‌ای را خواهند پذیرفت که نیازهای فنی مورد استفاده در قلمرو طرفهای متعاهد دیگر که وسایل نقلیه در آنجا به ثبت رسیده است را برآورند و دارای گواهی صلاحیت یا مدرک معادل دیگری باشند که توسط هیأت صلاحیتدار گواهی کننده کشوری که وسایل نقلیه در آن به ثبت رسیده است، صادر شده باشد.

ماده ۳ - تطبیق وسایل نقلیه برای ترانزیت گمرک

وسایل نقلیه‌ای که قرار است برای حمل و نقل بین‌المللی کالا از طریق جاده طبق این ضمیمه مورد استفاده قرار گیرند به گونه‌ای ساخته خواهند شد تا ملزمات فنی مطروحة در ضمیمه (۲) کنوانسیون گمرکی حمل و نقل بین‌المللی کالا تحت پوشش کارنه تیر (کنوانسیون تیر TIR) ۱۹۷۵ را برآورده سازند.

ماده ۴ - حداکثر بار محوری و اوزان بارگیری شده

۱- حداکثر بار محوری مجاز در قلمرو طرفهای متعاهد به شرح ذیل می‌باشد:

هدف برای آینده	فعلی	
۱۰-۱۳ تن	۶-۱۲ تن	الف - تک محوره
۱۶/۵-۲۰ تن	۱۰-۲۲/۵ تن	ب - دو محوره
۲۰-۳۰ تن	۱۳-۳۳ تن	ج - سه محوره
۴۰-۴۲ تن	۳۶-۴۰ تن	د - وزن بارگیری شده

الف - این هدف از طریق محدودیت‌های زمانی مقرر در برنامه عمل آکو، دهه حمل و نقل و ارتباطات (۱۹۹۸-۲۰۰۷) حاصل خواهد شد.

ب - در صورتی که یک یا چند طرف متعاهد در موقعیتی نباشند که بتوانند انجام این وظیفه را تا پایان دهه فوق تضمین نمایند، می‌بایست اقداماتی را انجام دهند که امکان تحويل کالا به گیرنده کالا براساس قوانین ترانزیت گمرکی برای حمل کننده تضمین شود.

۲- حداکثر بار محوری مجاز که توسط قوانین ملی طرفهای متعاهد برای استفاده عملی تعیین شده، در جدول (۱) مشخص شده‌اند.

۳- اگر یکی از طرفهای متعاهد بخواهد استاندارد حداکثر بار مجاز محور را تغییر دهد باید آن را کمتر از دو ماه قبل از معرفی استاندارد جدید از طریق مجاری دیپلماتیک رسمی به سایر طرفهای متعاهد و شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت اطلاع دهد. در غیراین صورت هرگونه ادعا از سوی طرف متعاهدی که استاندارد یاد شده را تغییر داده است تا سه ماه پس از گذشت تاریخ لازم‌الجراشدن استاندارد جدید اعتبار نخواهد داشت.

ماده ۵ - حداکثر ابعاد وسایل نقلیه

ابعاد وسایل نقلیه‌ای که برای حمل و نقل ترانزیتی کالا مورد استفاده قرار می‌گیرند نباید از استانداردهای ذیل تجاوز کنند:

هدف برای آینده	کنونی	
۲/۵۰ متر	۲/۵۰ متر (در قلمرو پاکستان ۲/۵ متر)	در ارتباط با عرض:
۴/۵ - ۴ متر	۴ متر	در ارتباط با ارتفاع:
-	۱۱-۱۲ متر	در ارتباط با طول:
-	۱۷/۴ متر	برای وسایط نقلیه با شاسی صلب
۲۴ متر	۱۸-۲۰ متر	برای وسایط نقلیه مفصل دار
		برای کامیون و ترکیبات یدک آن

جدول - ۱

حداکثر بارهای محوری مجاز که در قلمرو طرفهای متعاهد، مطابق با قوانین داخلی آنها اعمال می‌گردد به شرح ذیل خواهد بود:

شماره	طرفهای متعاهد	برای تک محور	برای دو محور	برای سه محور	حداکثر وزن بارگیری شده مجاز
۱	جمهوری اسلامی افغانستان	۱۰	۱۶	۲۲	۳۶
۲	جمهوری آذربایجان	۱۰	۱۶	۲۲	۳۶
۳	جمهوری اسلامی ایران	۱۲	۲۰	۲۶	۴۰
۴	جمهوری قرقیزستان	۸	۱۲/۲	۱۸/۸	۳۶
۵	جمهوری قرقیزستان	۱۰	۱۶	۲۲	۳۶
۶	جمهوری اسلامی پاکستان	۱۲	۲۲/۵	۲۳	۴۰
۷	جمهوری تاجیکستان	۸	۱۴	۲۲	۳۶
۸	جمهوری ترکیه	۱۰	۱۶	۲۲	۴۰
۹	ترکمنستان	۶	۱۰	۱۲	۳۶
۱۰	جمهوری ازبکستان	۸	۱۶	۲۴	۴۰

ضمیمه شماره ۵

بیمه شخص ثالث وسائل نقلیه موتوری

طرفهای متعاهد اذعان می‌دارند که بیمه وسائل نقلیه موتوری به منظور پوشش مسؤولیت شخص ثالث بسیار مهم بوده و بخش ضروری تشکیلات حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای محسوب می‌شود.

بدین منظور، مواد ذیل تحت عنوان ضمیمه شماره (۵) احصاء می‌شود.

- ماده ۱-** از لحاظ این ضمیمه طرفهای متعاهد مفاد موافقتنامه متحداً الشکل میان دفاتر را که مسؤول مدیریت و اجرای سیستم کارت سبز می‌باشند میان خود به کار خواهند گرفت.
ماده ۲- طرفهای متعاهدی که هنوز به عضویت سیستمهای بین‌المللی کارت سبز در نیامده‌اند باید اقدامات لازم را جهت امضای موافقتنامه فوق الذکر انجام دهند.
ماده ۳-

- ۱- از لحاظ این ضمیمه طرفهای متعاهد باید از طرح موقت بیمه مسؤولیت شخص ثالث وسائل نقلیه موتوری استفاده نمایند مگر اینکه تمامی طرفهای متعاهد به سیستم بین‌المللی کارت سبز ملحق شوند.
 ۲- ترتیب و شرایط اجرای طرح موقت بیمه‌ای فوق توسط کمیته فرعی بیمه شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت مشخص خواهد شد.

۳- از زمان لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، هر یک از طرفهای متعاهد ملزم می‌شوند تا در مدت سه ماه یک شرکت ملی بیمه خاص یا سازمان تخصصی دیگر را جهت شرکت در طرح موقت پیشنهادی بیمه به عنوان دفتر ملی بیمه وسایل نقلیه موتوری مشخص نمایند.

ماده ۴- دو نماینده از جانب هر یک از طرفهای متعاهد می‌باشد در کمیته فرعی بیمه شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت حضور داشته باشند یعنی از هیأت نظارت بیمه و سازمان مذکور که به عنوان دفتر ملی بیمه وسایل نقلیه موتوری (شرکت مجاز بیمه) عمل می‌نمایند.

شرح وظیفه کمیته فرعی بیمه مذکور به قرار زیر است:

الف - تعیین تعریفه بیمه‌ای و تهییه شرایط مربوط به دریافت حق بیمه و پرداخت خسارات مورد مطالبه (زیان مالی و صدمات بدنی).

ب - تهییه پیش‌نویس موافقتنامه چندجانبه بیمه‌ای میان طرفهای متعاهد و نظارت بر اجرای آن پس از امضای موافقتنامه مذکور.

پ - تهییه بیمه‌نامه مسؤولیت شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری.

ت - بررسی پیشنهادات طرفهای متعاهد و تسلیم موضوعات بحث‌انگیز به شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت جهت حل و فصل آنها، توافق بر نر پیش‌نویس مدارک و اسناد ضروری به‌وسیله دولتهای طرفهای متعاهد.

ث - بررسی دیگر موضوعات بیمه‌ای به منظور تسهیل در اجرای TTFA.

ماده ۵- با توجه به مواد فوق الذکر، طرفهای متعاهد می‌باشد اقدامات ذیل را انجام دهند:

الف - ملزم نمودن شرکت یا شرکتهای بیمه که در قلمرو طرفهای متعاهد تأسیس شده و بیمه‌نامه مسؤولیت شخص ثالث وسایل نقلیه موتوری را صادر می‌کنند به اینکه حداقل پوشش بیمه‌ای را در سطحی که توسط موافقتنامه‌های طرفهای متعاهد مشخص شده، تأمین نمایند.

ب - هماهنگ نمودن قوانین داخلی که برای اجرای مفاد این ضمیمه مورد نیاز است و یا

پ - اجازه انتقال سرمایه به منظور جبران غرامت پرداختی توسط دفاتر ملی طرفهای متعاهد دیگر مطابق با مفاد سیستم بین‌المللی کارت سبز.

ماده ۶- پیشنهادات تهییه شده توسط کمیته فرعی بیمه، برای تصویب به شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت تسلیم خواهد شد.

ضمیمه شماره ۶

قوانين مربوط به حمل از طریق حمل و نقل جاده‌ای

بخش اول - سازمان حمل و نقل بین‌المللی کالا

ماده ۱ - حمل و نقل بین‌المللی کالا

حمل و نقل بین‌المللی کالا از طریق جاده در میان طرفهای متعاهد موافقتنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت می‌باشد مطابق با کنوانسیون قرارداد حمل و نقل بین‌المللی

کالا از طریق جاده (CMR) مصوب نوزدهم می ۱۹۵۶ میلادی برابر با بیست و نهم اردیبهشت ۱۳۳۵ هجری شمسی و پروتکل آن (زنو، پنجم ژوئیه ۱۹۷۸ میلادی برابر با چهاردهم تیر ۱۳۵۷ هجری شمسی) به اجرا گذاشته شود.

کشورهایی که امضاء کننده کنوانسیون مذکور نیستند، در مقام دادن تسهیلات و امکانات مناسب به حمل کنندگان طرفهای متعاهد موافقنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت (TTFA) نمی‌باشند.

بخش دوم - سازمان حمل و نقل بین‌المللی مسافران

ماده ۲ - بلیط مسافری

- ۱- براساس حقوق بین‌الملل، بلیط مسافری، قرارداد حمل محسوب می‌شود.
- ۲- در صورت حمل مسافر، متصدی حمل، بلیط فردی یا جمعی صادر خواهد نمود.
- ۳- بلیط مذکور باید نام متصدی حمل را نشان دهد و بدون هیچ‌گونه قید و شرطی به این نکته اشاره کند که قرارداد حمل مشمول مفاد این قوانین می‌باشد. همچنین باید نام و هویت مسافر را نیز نشان دهد.
- ۴- فقدان، تخلف یا نقص در بلیط باید موجودیت یا اعتبار قرارداد حمل را که مطابق با مفاد این قوانین باید بدون نقص باقی بماند، تحت الشعاع قرار دهد. در صورت فقدان، تخلف یا نقص بلیط، مسافر باید هویت خود را به طرف صادرکننده بلیط به منظور باقی ماندن در قرارداد حمل ارایه و اثبات نماید.

ماده ۳ - ثبت توشه

هرگاه مسافر مایل باشد توشه خود را ثبت کند و حمل کننده نیز بپذیرد، متصدی حمل می‌تواند و بنا به درخواست مسافر باید در حمامکان همراه بلیط، سند ثبت توشه و یا هرگونه مدرک مشابه دیگری که نشانگر تعداد و نوع توشه تحويلی به وی و ارزش اظهارشده آن می‌باشد را صادر نماید.

ماده ۴ - مسؤولیت در قبال صدمه بدنی مسافران

- ۱- در صورتی که سانحه‌ای که منجر به فوت یا نقص عضو مسافر شده باشد، مرتبط با وسیله نقلیه بوده و هنگامی به وقوع بپیوندد که مسافر سوار بر وسیله حمل و یا در حال سوار و یا پیاده شدن از آن باشد و یا در حال بارگیری یا جابجایی توشه باشد و ناشی از غفلت یا سهل‌انگاری متصدی حمل و یا سایر اشخاصی که متصدی حمل مسؤول آنها است نظیر کارگزاران و خدمه و یا هر شخصی که به استناد قرارداد حمل، متصدی حمل برای انجام تعهداتش از آنها استفاده می‌کند، باشد، یا چنانچه کارگزاران، خدمه و سایر اشخاص در حیطه شغل خود عمل کنند اگر چه چنین اعمال یا سهل‌انگاری‌ها از جانب خود آنها باشد، متصدی حمل در قبال زیان یا خسارت ناشی از مرگ و یا صدمه بدنی یا قطع کامل اعضاء و یا ناتوانی کامل و دائم و یا صدمه مغزی مسافر مسؤول خواهد بود.
- اگر مرگ یا صدمه بدنی و یا قطع کامل اعضاء و یا ناتوانی دائمی و یا صدمه مغزی

مسافر ناشی از تصادف، انفجار و یا آتشسوزی باشد، در صورت فقدان ادله مبنی بر برائت از آن، چنین غفلت و سهل‌انگاری مدنظر قرار خواهد گرفت.

۲- مطابق با بند (۱)، متصدی حمل مسؤول ضرر و زیان واردہ به مسافر خواهد بود.

در صورتی که این ضرر و زیان:

الف - به علت بروز نقص در وسایل حمل و نقل یا عدم کارآیی مناسب تجهیزات آن و یا

ب - به علت اشتباه یا غفلت از طرف فردی که متصدی حمل، وسایل حمل و نقل را

از وی اجاره نموده یا اشتباه و غفلت از طرف اشخاصی که درقبال آنها فرد، در صورتی که خودش حمل کننده باشد، مطابق بند (۱) مسؤولیت آنها را برعهده داشته است.

۳- به منظور اجرای مفاد بندھای (۱) و (۲) فوق، متصدی حمل و نقل متعهد می‌گردد

تا پوشش بیمه‌ای را برای مسافرین فراهم آورد.

ماده ۵ - مسؤولیت درقبال فقدان یا زیان واردہ به توشه

۱- مسافر در زمان تحويل توشه خود به حمل کننده، بایدارزش کالای خود را اظهار نماید.

براساس این اظهارنامه، درموقع فقدان یا زیان واردہ کلی یا جزئی به توشه، در صورتی که فقدان یا زیان واردہ به توشه مسافر در حین حمل و یا به علت اشتباه یا سهل‌انگاری متصدی

حمل و یا افرادی که مسؤول این کار هستند صورت پذیرد، حمل کننده پاسخگو خواهد بود.

در صورت عدم وجود ادله کافی در نفی آن، چنین اشتباه و سهل‌انگاری مسلم فرض خواهد شد اگر:

الف - فقدان یا زیان واردہ به توشه ناشی و مرتبط با تصادف، انفجار یا آتشسوزی

باشد و یا

ب - جایی که توشه به متصدی حمل و نقل تحويل داده شده است، از زمانی که او

مسؤولیت آن را برعهده گرفته تا زمان دریافت آن توسط فردی که ذی حق است یا طبق

مفاد قرارداد توشه به امانت نزد او گذاشته شود.

۲- جزء (ب) بند (۱) این ماده شامل وسایط نقلیه موتوری حامل وسایل حمل و نقلی

یا لوازم همراه این‌گونه وسایل نقلیه نخواهد بود.

۳- متصدی حمل و نقل زمانی مسؤول فقدان یا زیان واردہ به توشه که در بند (۱)

به آن اشاره شده است خواهد بود که:

الف - فقدان یا زیان واردہ ناشی از نقص فنی وسیله نقلیه یا عدم کارآیی درست

تجهیزات آن باشد یا

ب - فقدان یا زیان واردہ ناشی از اشتباه یا سهل‌انگاری از طرف فردی باشد که متصدی

حمل از او وسیله نقلیه را کرایه کرده است یا از طرف کسانی باشد که آن شخص، اگر خود او

متصدی حمل و نقل بوده باشد، طبق بند (۱) مسؤولیت آنها را برعهده داشته است.

ماده ۶ - میزان غرامت برای صدمه بدنی مسافران

میزان کل غرامت که متصدی حمل برای صدمه بدنی یا فوت مسافرین ملزم به پرداخت

آن است بر طبق قوانین طرفهای متعاهد مشخص می‌گردد مشروط بر این که مفاد قرارداد حمل فی مابین طرفها، موارد دیگر را مقرر ننماید.

ماده ۷ - میزان غرامت برای فقدان یا زیان واردہ به توشه

براساس این قواعد هنگامی که متصری حمل و نقل مسؤول پرداخت غرامت فقدان یا زیان جزیی یا کلی واردہ بر توشه باشد، چنین غرامتی معادل مبلغ فقدان یا زیان واردہ به توشه که از ارزش اعلام شده اولیه توسط هر مسافر تجاوز نخواهد کرد، مطالبه خواهد شد. درصورتی که ارزش توشه از قبل اظهار نشده باشد، مبلغ غرامت مطابق با قوانین ملی کشوری که مسؤولیت متصری حمل و نقل در آنجا شروع می‌شود، حداقل معادل پنج دلار آمریکا به ازای هر کیلوگرم از توشه گم شده یا آسیب‌دیده محاسبه خواهد شد.

ماده ۸ - غرامت هزینه‌های قانونی و سایر هزینه‌ها

هزینه‌های قانونی و سایر هزینه‌هایی که توسط طرفهای متعاهد در دفاع از حقوق خود مطالبه می‌شود و یا هزینه‌هایی که می‌باید توسط متصری حمل پرداخت گردد و سود محاسبه شده مطابق با قانون لازم‌الاجرا توسط دادگاه یا محکمه‌ای که رسیدگی بهدعوی مذبور را در اختیار دارد، به مبالغ مورد اشاره در ماده (۶) و (۷) این قوانین اضافه خواهد شد.

ضمیمه شماره ۷

کنترل گمرکی

بخش اول - مفاد کلی

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این ضمیمه و افزون بر تعاریف مندرج در ماده (۱) موافقنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت از اصطلاحات زیر استفاده می‌شود:

مقامات (اداره) گمرکی:

خدمات دولتی که مسؤول اجرای قوانین گمرکی و جمع‌آوری حقوق و عوارض و مالیات واردات و صادرات است و همچنین مسؤولیت اجرای آن دسته از دیگر قوانین و مقررات مربوط به واردات، صادرات و ترانزیت کالا، میان اشخاص دیگر را برعهده دارد.

علایم تشخیص و شناسایی گمرکی:

شیوه شناسایی و تشخیص گمرکی کالا و وسایل نقلیه، شرکتها و سایر مکانهایی که توسط مقامات گمرکی از طریق مهر و موم و نصب برچسبهای حروفی و عددی و سایر برچسبها و نشانهای شناسایی و الصاق برچسب توصیف کالا، عکسها و استفاده از اسناد حمل و سایر اسناد، انجام می‌پذیرد.

عملیات ترانزیت گمرکی:

رویه‌ای گمرکی است که برطبق آن کالا تحت نظارت گمرکی از طریق قلمرو طرفهای متعاهد از اداره گمرک خروجی به اداره گمرک مقصد حمل می‌گردد.

اظهارنامه:

شخص حقیقی یا حقوقی که اظهارنامه کالا را برای عملیات ترانزیت گمرکی امضاء می‌کند، یا اظهارنامه به نام وی امضاء می‌شود.

اظهارنامه کالا برای ترانزیت گمرکی:

شامل اظهاری است که در فرمی دستوری تهیه گردیده و از طریق آن اشخاص ذی نفع کالا را برای عملیات ترانزیت گمرکی اظهار می‌نمایند و مشخصات مورد تقاضای گمرک جهت انجام عملیات ترانزیت گمرکی در آن قید می‌گردد.

اداره گمرک خروجی:

هر یک از ادارات گمرک یکی از طرفهای متعاهد که از آنجا عملیات ترانزیت گمرکی آغاز می‌شود.

اداره گمرک بین راهی:

هر یک از ادارات گمرک یکی از طرفهای متعاهد که وسایل نقلیه در طی عملیات ترانزیت گمرکی از آن عبور می‌کند.

اداره گمرک مقصد:

هر یک از ادارات گمرک یکی از طرفهای متعاهد که در آن عملیات ترانزیت گمرکی خاتمه می‌یابد.

ماده ۲ - حیطه شمول ضمیمه

مفad این ضمیمه، کالاهای و وسایل نقلیه‌ای که ممکن است به نحوی مؤثر توسط مقامات گمرکی مهر و موم شود، یا با وسایل نقلیه غیرقابل مهر و موم تحت ترانزیت گمرکی کالا (حمل شوند) را دربر می‌گیرد که:

الف - از قلمرو یک طرف متعاهد به مقصد مکانی در قلمرو کشور ثالث از طریق قلمرو یک یا چند طرف متعاهد دیگر حمل شده باشد.

ب - از قلمرو کشور ثالث به مقصد مکانی در قلمرو یک کشور متعاهد از طریق قلمرو یک یا چند طرف متعاهد حمل شده باشد.

پ - از قلمرو یک کشور متعاهد به مقصد مکانی در قلمرو طرف متعاهد دیگر از طریق قلمرو یک یا چند طرف متعاهد حمل شده باشد.

ماده ۳ - حقوق و عوارض گمرکی و مالیات در عملیات ترانزیت گمرکی

۱- طرفهای متعاهد، براساس قوانین ملی خود، موافقت می‌نمایند تا مجوز ورود موقت مواد لازم جهت تعمیر و نگهداری وسایل نقلیه و قطعات و تجهیزات مورد استفاده در دوره تعمیر و نگهداری، نظیر تعویض قطعات و تجهیزات مورد استفاده و به کار رفته در وسایل نقلیه‌ای که قیلاً و به طور موقت در قلمرو کشورهایشان پذیرفته شده‌اند را صادر نمایند. برای این‌گونه قطعات و تجهیزات، می‌توان اسناد پذیرش موقت و ضمانتنامه تقاضا نمود.

۲- طرفهای متعاهد همچنین موافقت می‌نمایند تا یکدیگر را از پرداخت حقوق و عوارض و مالیات واردات این موارد معاف نمایند:

سوخت و روغن‌های روان‌کننده موجود در مخازن معمولی وسایل نقلیه ورودی، قطعات یدکی مورد نیاز، قطعات و تجهیزات جانبی شامل تجهیزات ویژه بارگیری، تخلیه بار، حمل و حفاظت بار که بخشی از وسیله نقلیه محسوب می‌گردد.

۳- کالاهای حمل شده براساس تضمین مالی مؤسسات ضامن طرفهای متعاهد شامل استفاده از کارنه تیر کنوانسیون تیر ۱۹۷۵ مشمول هیچ‌گونه تأخیر و جلوگیری بی‌دلیل واقع نمی‌شوند و از حقوق و عوارض گمرکی و دیگر هزینه‌ها معاف هستند:

۴- مؤسسات ضامن طرفهای متعاهد، متعهد می‌شوند تا حقوق و عوارض و مالیات واردات و صادرات و هرگونه جریمه‌ای که برطبق قوانین و مقررات گمرکی کشوری که بی‌قانونی در آنجا به وقوع پیوسته است را بپردازند.

ماده ۴- مسیرهای ترانزیت گمرکی

طرفهای متعاهد متعهد می‌شوند تا مسیرهای ترانزیتی را که خود معرفی کرده‌اند و جزء ضمیمه یک TTFA است را برای عملیات ترانزیت گمرکی در قلمروهای مربوطه خود مورد استفاده قرار دهند.

ماده ۵- ساعات کاری و صلاحیت ادارات گمرکی مرزی جهت ترانزیت

۱- از نظر این ضمیمه ادارات گمرکی مربوطه که در مرز مشترک قرار دارند برطبق برنامه مورد توافق طرفهای متعاهد باز خواهند بود.

۲- طرفهای متعاهد، ادارات گمرکی مرزی مربوطه خود را جهت ترخیص کلیه کالاهای حمل شده تحت عملیات ترانزیت گمرکی مطابق با مفاد این ضمیمه مجاز می‌کنند.

ماده ۶- اظهارنامه کالا جهت ترانزیت گمرکی

۱- طرفهای متعاهد، هنگام ارسال کالا به وسیله یکی از روش‌های حمل و نقل در آمد و شد بین‌المللی، اظهارنامه کالا را تکمیل خواهند نمود.

۲- به استثنای کشورهایی که امضا کننده کنوانسیون تیر ۱۹۷۵ نیستند، هنگامی که آمد و شد ترانزیت مطابق با کنوانسیون تیر ۱۹۷۵ صورت پذیرد، به جای اظهارنامه کالا از کارنه تیر استفاده خواهد شد.

۳- طرفهای متعاهد به هنگام ارسال کالا به چنین کشورهایی یا بالعکس از اظهارنامه ملی کالا یا اسناد حمل با مشخصات مندرج در اصلاحیه شماره (۱) این ضمیمه استفاده خواهند نمود.

۴- جدای از جزئیات مقرر، مشخصات سند حمل می‌تواند شامل اطلاعاتی درخصوص نقاط خروجی موقت ممکن است که محموله بین نقطه خروج و تحويل طی می‌کند) و وزن خالص کالا که برای بازرگانی/تخمین مناسب حجم عملیات ترانزیت ضروری است، باشد.

ماده ۷- مهر و موم و چفت و بست گمرکی

۱- مهر و موم و چفت و بست مورد استفاده جهت اجرای عملیات ترانزیت گمرکی باید حداقل تابع شرایط مقرر در اصلاحیه (۲) این ضمیمه باشد.

۲- ازنظر این ضمیمه مهر و موم و چفت و بستی که توسط مقامات گمرکی سایر طرفهای متعاهد (یا) کشور ثالث نصب شده است و تابع شرایط اصلاحیه (۲) می‌باشد مورد قبول واقع خواهد شد. هرگاه طرفهای متعاهد چنین مهر و موم و چفت و بستهای خارجی را ناقص یا غیرایمن تشخیص دهند و یا هرگاه (جا) مقامات گمرکی آنها فصد بررسی کالاها را داشته باشند این حق را برای خود محفوظ می‌دارند که مهر و موم و چفت و بستهای خود را نصب نمایند.

۳- طرفهای متعاهد نمونه‌های مهر و موم و چفت و بستهای گمرکی مورد استفاده جهت مقاصد عملیات ترانزیت گمرکی را برای یکدیگر تهیه خواهند نمود.

ماده ۸- کیفیت فنی وسایل نقلیه قابل مهر و موم

۱ - وسایل نقلیه‌ای که مقرر است توسط گمرک برای عملیات ترانزیت گمرکی تحت (شرایط) این ضمیمه مهر و موم گردد باید به‌گونه‌ای ساخته و تجهیز شده باشد که:

الف - مهر و موم گمرکی به سادگی و به نحو مؤثر قابل نصب بر آنها باشد.

ب - هیچ‌گونه کالایی نباید بدون شکستن مهر و موم گمرکی یا بر جای نهادن نشانه‌های دستکاری آشکار قابل برداشته شدن یا داخل کردن در قسمت مهر و موم شده وسایل نقلیه، باشد.

پ - هیچ‌گونه فضای مخفی که کالا قابل پنهان کردن در آنجا باشد نداشته باشد.

ت - تمام فضاهای محتوی کالا به راحتی قابل دسترسی جهت بازرسی گمرکی باشد و برای حمل و نقل کالا تحت مهر و موم گمرکی مطابق با بند (۲) این ماده تصویب شود.

۲ - طرفهای متعاهد متعهد می‌گردند تا بدون انجام بازرسی درآینده، وسایل نقلیه تأیید شده توسط مقامات صلاحیتدار طرفهای متعاهد دیگر و وسایل نقلیه‌ای که مطابق با سند بین‌المللی که شرایط فنی و رویه تأیید وسایل نقلیه به منظور حمل و نقل بین‌المللی کالا را پیش‌بینی نموده تحت مهر و موم گمرکی تأیید شده پذیرش نمایند.

ماده ۹- مشخصات ویژه وسایل نقلیه غیرقابل مهر و موم

۱- وسایل نقلیه‌ای که توسط مقامات گمرکی برای عملیات ترانزیت گمرکی تحت این پروتکل مهر و موم نمی‌شوند، به‌گونه‌ای ساخته و تجهیز می‌شوند که فضاهای و گودیهایی برای پنهان نمودن کالا در آن وجود نداشته باشد.

۲- تمام فضاهای جهت مخفی نمودن کالا می‌باید کاملاً برای بازرسی گمرکی قابل دسترسی باشد.

۳- ترانزیت کالا اقلامی که مشمول حقوق و عوارض گمرکی بالاتری در کشورهای طرفهای متعاهد می‌شوند، در وسایل نقلیه غیرقابل مهر و موم مجاز نمی‌باشد.

۴- اقلام/ کالاهایی که در وسایل نقلیه غیرقابل مهر و موم حمل می‌شوند، باید دارای کیفیت یکسان و در بسته‌بندی‌های استاندارد باشند، بطوری که انجام باررسی وسایل نقلیه، عملی و کم زحمت باشد.

۵- به منظور جلوگیری از امکان تقلب و بی‌نظمی گمرکی، اقلام و کالاهایی که براساس این موافقتنامه در وسایل نقلیه غیرقابل مهر و موم حمل می‌شوند، در نقاط ورودی و خروجی طرفهای متعاهد، به طور یکسان مشمول باررسی گمرکی خواهند شد.

بخش دوم - همکاری‌های اداری دوجانبه

ماده ۱۰ - مبادله اطلاعات

مقامات گمرکی طرفهای متعاهد بنا به درخواست، در اسرع وقت موارد ذیل را با یکدیگر مبادله می‌کنند:

الف - اطلاعات مربوط به اظهارنامه‌های کالاکه در قلمروشان تکمیل و پذیرفته شده است و مورد ظن، جعلی و نادرست هستند.

ب - اطلاعات مربوط به امکان تعیین اصالت مهر و مومی را که اعطاء می‌شود در قلمرو آنها نصب شده است و باید مورد تأیید قرار گیرد.

ماده ۱۱ - اعلام اشتباها

۱- مقامات گمرکی طرفهای متعاهد ابتدا و بدون تأخیر یکدیگر را از اشتباها جدی رخ داده در اظهارنامه کالا یا هرگونه بی‌نظمی مهم دیگری که در ارتباط با تردد ترانزیتی تحت مفاد این ضمیمه انجام شده است، آگاه خواهند کرد تا موضوع مورد رسیدگی قرار گیرد و حقوق و عوارض گمرکی مربوطه گردآوری و اخذ گردد و از هرگونه تکرار چنین وضعیتی جلوگیری شود.

در موارد اظهارنامه غلط و بی‌نظمی یا دستکاری مهر و موم و گمرکی و غیره، مسؤولیت آن توسط مقامات گمرکی مربوطه طرفهای متعاهد، برطبق قوانین ملی مربوط خودشان تعیین می‌گردد.

بخش سوم - تسهیلات انبارداری

ماده ۱۲ - اجازه انبار کردن کالاهای ترانزیتی

هرگاه انبار کردن چه قبل و یا چه بعد از آمد و شد ترانزیت یا در هر مرحله در طی چنین عملیاتی برای مثال در پست مرزی برای مدتی مناسب که باعث می‌شود تا کالا به مقصد نهایی در کشور ثالث تحويل داده شود، ضروری باشد، طرفهای متعاهد می‌توانند مطابق با قوانین ملی کشورشان اجازه دهنند تا کالاهایی که از / یا به مقصد قلمرو طرفهای متعاهد دیگر حمل می‌شود، در قلمرو کشورهایشان یا در انبار موقت و یا انبار گمرکی، انبار شوند.

ماده ۱۳ - عملیاتی که جهت کالاهای انبار شده مجاز می‌باشد

۱- باید اجازه داد تا کالاهای انبار شده در انبار گمرکی مشمول عملیات عادی لازم

جهت حفظ آنها در شرایط مناسب شوند. چنین عملیاتی با مجوز و تحت نظارت گمرکی شامل تمیز کردن، گردزدایی، غبارروبی، قسمت‌بندی کردن، نحوه ارسال، بارگیری و تخلیه، انبار و تعمیر با تعویض بسته‌های ناقص همچنین هوا دادن، خشک کردن، ایجاد شرایط انبار در دمای مناسب و استفاده از روغن‌های روان‌کننده محافظ و حفاظت‌کننده‌ها، پوشش ضدزنگ قبل از حمل و نقل می‌باشد.

۲- باید اجازه داد تا کالاهای مشمول عملیات عادی لازم، جهت تسهیل انتقال آنها از محل انبار و حمل و نقل طولانی‌تر آنها گردد، چنین عملیاتی با مجوز و تحت نظارت گمرکی شامل ستون‌بندی، وزن کردن، علامتگذاری و برچسب‌گذاری، همچنین انتقال به وسیله نقلیه دیگر، عملیات ساده مربوط به کامل شدن، قرار دادن در وضعیت کار کردن، انتقال از داخل انبار گمرکی به یک مکان خاص، خواهد بود.

ماده ۱۴- استاد مربوط به انبارداری

هنگام ورود کالا به محل انبار، به موجب سند بازرگانی یا حمل و مدارکی نظیر اظهارنامه بار، سند حمل چند وجهی، بارنامه، اظهارنامه هواپی یا اظهارنامه، کالا جهت ترانزیت گمرکی کالا در انبار موقت پذیرفته می‌شود. کالاهای جا داده شده در انبار تابع رویه ملی انبارداری گمرکی خواهند بود.

بخش چهارم - متفرقه

ماده ۱۵- اولویت برای محموله‌های خاص

طرفهای متعاهد در هر اداره گمرکی که در طی عملیات ترانزیت گمرکی، ترجیح گمرکی در آنجا صورت می‌پذیرد، اولویت را به محموله‌هایی که شامل حیوانات زنده، کالاهای سریع الفساد و سایر کالاهای مورد نیاز فوری که می‌بایست به سرعت حمل شوند، می‌دهد.

ماده ۱۶- حوادث

اتفاقات و سایر حوادث غیرمتربقه در مسیر میان‌راهی که بر عملیات ترانزیت گمرکی تأثیرگذار می‌باشد باید به نزدیکترین مقامات گمرکی صلاحیت‌دار به صحنۀ حادثه یا سایر حوادث غیرمتربقه گزارش شود و توسط این مقامات مورد بررسی قرار گیرد.

ماده ۱۷- کالاهای از بین رفته

۱- هرگاه مقامات گمرکی موافقت نمایند کالاهایی که از/ یا به قلمرو طرف متعاهد دیگر براساس ترانزیت گمرکی حمل می‌شوند، بر اثر تصادف یا حادثه غیرمتربقه از بین رفته‌اند و به‌طور غیرقابل جبران زیان دیده‌اند یا با توجه به نوع، شکننده می‌باشند، از پرداخت حقوق و عوارض و مالیات واردات معاف خواهند بود. در صورت صدمه به کالا، اظهارنامه ارزش کالا در سند حمل برای ارزیابی میزان حقوق و عوارض / مالیات اجباری می‌باشد. توافق مقامات گمرکی می‌باید مطابق با قوانین داخلی طرفهای متعاهد باشد.

۲- باقیمانده این گونه کالاهای ممکن است:

الف - به کشور مبدأ آن مجدداً صادر گردد، یا
ب - تحت نظارت گمرکی بدون لطمه‌ای به درآمد (گمرکی) معذوم شود یا فاقد
ارزش تجاری شود، یا

پ - با رضایت مقامات گمرکی بدون هیچ‌گونه هزینه‌ای در انبار بماند.

ماده ۱۸ - حمل و نقل کالای خطرناک

کالای خطرناک برطبق مقررات داخلی طرفهای متعاهد حمل و نقل خواهد شد.

ماده ۱۹ - بازنگری نحوه اجرای مفاد این ضمیمه

نمایندگان ادارات گمرکی طرفهای متعاهد (اعضای کمیته تجارت ترانزیتی اکو) جهت
نظارت بر اجرای مفاد این ضمیمه دست کم سالی یک بار یا بنا به درخواست یکی از
طرفهای متعاهد، یا شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت بایکدیگر ملاقات خواهند کرد.

اصلاحیه ۱ مربوط به ضمیمه ۷

مشخصات سند حمل

۱ - سند حمل شامل مشخصات ذیل می‌باشد:

الف - تاریخ سند حمل و محل تنظیم آن.

ب - نام و نشانی فرستنده.

پ - نام و نشانی متصدی حمل و نقل.

ت - مکان و تاریخ تحويل گرفتن کالا و محل پیش‌بینی شده جهت تحويل کالا.

ث - نام و نشانی گیرنده کالا.

ج - شرح استفاده رایج از ماهیت کالا و شیوه (نوع) بسته‌بندی و در مورد کالاهای خطرناک مشخصات کلی جهت تحويل آنها.

ج - تعداد بسته‌ها و علائم و شماره‌های ویژه آنها.

ح - وزن ناخالص کالا یا مقدار کالاهایی که به گونه دیگر بیان می‌شوند.

خ - عوارض مربوط به باربری (عوارض باربری و عوارض تکمیلی) حقوق گمرکی و سایر عوارض ناشی از عقد قرارداد تا زمان تحويل.

د - دستورالعمل لازم جهت گمرک و سایر تشریفات.

ذ - اظهاری مبتنی بر این که حمل و نقل بی‌هیچ قید و شرطی تابع قرارداد مربوط به مفاد این موافقتنامه است.

۲ - در صورت لزوم، سند حمل مشخصات ذیل را نیز دربر می‌گیرد:

الف - اظهاری مبتنی بر این که انتقال کالا از یک وسیله حمل به وسیله حمل دیگر مجاز نمی‌باشد.

ب - عوارضی که فرستنده متعهد به پرداخت آن می‌شود.

پ - مقدار عوارض مربوط به پرداخت بهای کالا به هنگام تحويل آن.

- ت - اظهارنامه ارزش کالا و مقدار مشخص کننده سود ویژه در مرحله تحویل.
- ث - دستورالعمل فرستنده کالا برای متصلی حمل و نقل در رابطه با بیمه کالا.
- ج - محدوده زمانی مورد توافقی که در طی آن عملیات حمل باید انجام شود.
- چ - فهرست اسنادی که در اختیار متصلی حمل و نقل است.

قوایین

اصلاحیه ۲ مربوط به ضمیمه ۷

حداقل شرایط لازم برای مهر و موم و چفت و بست گمرکی

۱- مهر و موم و چفت و بست گمرکی حداقل باید دارای شرایط ذیل باشد:

الف - محکم و با دوام باشد.

ب - به آسانی و سریع قابل نصب باشد.

پ - به آسانی قابل بازرسی و شناسایی باشد.

ت - امکان برداشتن آن (مهر و موم و چفت و بست) مردود باشد یا بازگردان بدون شکستن (آن) یا دستکاری آن بدون بجا گذاشتن علایم ممکن نباشد.

ث - استفاده بیش از یک بار آن مجاز نباشد.

ج - طوری ساخته شود که امکان نسخه برداری و جعل کردن آن مشکل باشد.

۲- خصوصیات فیزیکی مهر و موم:

الف - شکل و اندازه مهر و موم به گونه‌ای باشد که هر نوع علائم مشخص کننده‌ای به راحتی قابل خواندن باشد.

ب - هر سوراخی در مهر و موم باید متناسب با چفت و بست مورد استفاده، به کار رفته باشد و جای آن طوری باشد که وقتی مهر و موم بسته است چفت و بست محکم در آن جای گیرد.

پ - مواد بکار رفته در آن به اندازه کافی محکم باشد تا از شکستن ناگهانی و خراب شدن زودهنگام آن (به خاطر وضعیت هوا، کنش شیمیایی و غیره) و دستکاری غیرقابل کشف، مانع گردد.

۳ - علائم مشخص کننده و شناسایی:

مهر و موم یا چفت و بستها به تناسب موارد ذیل علامتگذاری می‌شوند:

الف - با بکاربردن یکی از واژه‌های «گمرک» یا «Tamoxch» برای نشان دادن این موضوع که این مهر و موم گمرکی است.

ب - جهت نشان دادن کشوری که مهر و موم را به کار بردۀ است، ترجیحاً از طریق تابلویی که جهت شناساندن کشور ثبت وسائل نقلیه موتوری در تردد بین الملل استفاده می‌شود.

پ - شناسایی اداره گمرکی که به وسیله آن یا تحت اختیار آن مهر و موم نصب می‌شود. برای مثال با استفاده از اعداد و حروف کد.

ضمیمه شماره ۸

شرح وظایف شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC)

ماده ۱ - اختیارات و ترکیب شورا

- ۱- شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت مسؤول نیل به اهداف موافقتنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت اکو (TTFA) خواهد بود. این شورا کار نظارت، اجرا و هماهنگی موضوعات مربوط به حمل و نقل ترانزیت در میان طرفهای متعاهد را بر عهده خواهد داشت.
- ۲- شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت مشکل از رؤسای کمیته‌های بین وزارتخانه‌ای جهت تسهیلات مرزی و ارتقای حمل و نقل بین‌المللی یا نمایندگان رده بالای طرفهای متعاهد که به موضوعات حمل و نقل ترانزیت رسیدگی می‌کنند، می‌باشد.
- ۳- شورا می‌تواند هیأتهای معین خود را تأسیس کند، تا در انجام وظایفش به او پیوی رسانند.

ماده ۲ - اهداف و وظایف شورا

- ۱- شورا موضوعات مربوط به حل و فصل مسائل حمل و نقل ترانزیت در متن موافقتنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت را مورد بررسی قرار می‌دهد:
 - الف - مطالعه تمامی موضوعات مربوط به هماهنگی در زمینه آمد و شد ترانزیت که طرفهای متعاهد برای ارتقای آن موافق می‌نمایند.
 - ب - یافتن راههای وسیلان به توافق میان طرفهای متعاهد در زمینه موضوعات مربوط به پروژه‌های منطقه‌ای در قلمرو طرفهای متعاهد با هدف بهبود شرایط ترانزیت.
 - پ - قاعده‌مند کردن اصول و مفاد کلی حاکم بر آمد و شد ترانزیت در میان طرفهای متعاهد.
- ت - تضمین فهم و کاربرد یکسان مفاد موافقتنامه و ضمانت آن.
- ث - در نظر گرفتن اقداماتی با هدف تطبیق موافقتنامه با نیازها و پیشرفت‌های فناوری جدید.

ماده ۳ - اجلاس شورا

- ۱- شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت حداقل سالی یکبار تشکیل جلسه خواهد داد.
- ۲- بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاهد، که از طریق دبیرخانه ارسال می‌گردد، شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت و هیأتهای معین آن می‌توانند اجلاس فوق العاده برگزار نمایند.
- ۳- ریاست شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت و هیأتهای معین میان طرفهای متعاهد سالیانه و به طور ادواری خواهد بود.
- ۴- نشستهای منظم شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت در هر یک از طرفهای متعاهد به صورت ادواری و براساس اصل میهمان‌نوازی برگزار خواهد شد. در صورت

توافق نشستهای فوق العاده، در هر یک از کشورهای طرفهای متعاهد و مطابق با همان شرایط فوق برگزار می‌گردد.

۵ - رئاسای شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت و هیأتهای معین در طی دوره برگزاری اجلاس و تا زمان بر عهده گرفتن مسؤولیتها توسط رئیس جدید، سمت خود را حفظ خواهد کرد.

۶ - وظایف دبیرخانه شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت و هیأتهای معین آن توسط دبیرخانه اکو انجام می‌شود.

ماده ۴ - تصمیمات شورا و هیأتهای معین آن

۱ - تصمیمات توسط شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت و از طریق توافق عام اتخاذ خواهد شد و برای طرفهای متعاهد الزاماً اور می‌باشد. در صورت عدم دسترسی به توافق عام و عدم پذیرش نظر اکثریت توسط یکی از طرفهای متعاهده، شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت و یا یکی از طرفهای متعاهد می‌تواند درخواست نماید تا موضوع از طریق داوری و مطابق با مفاد مواد (۳۷) تا (۳۹) موافقتنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت حل و فصل شود.

۲ - تصمیمات توسط هیأتهای معین شورا و از طریق توافق عام اتخاذ خواهد شد و به وسیله شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت تصویب می‌شود. در صورت عدم دسترسی به توافق عام، موضوع به شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت جهت اتخاذ تصمیم ارجاع داده خواهد شد.

پروتکل امضاء متون ضمائم موافقتنامه

چارچوب حمل و نقل ترانزیت (ECO)

کشورهای متعاهد، پس از امضاء موافقتنامه چارچوب حمل و نقل ترانزیت (ECO) در نهم ماه مه ۱۹۹۸ (مطابق با ۱۹ اردیبهشت ۱۳۷۷) در آلمانی، ضمائم ذیل را می‌پذیرند:

ضمیمه شماره ۱ - مسیرهای مقرر ترانزیتی جاده‌ای، ریلی و آبراههای داخلی.

ضمیمه شماره ۲ - حداقل مشخصات فنی جاده‌هایی که در حمل و نقل ترانزیت مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ضمیمه شماره ۳ - حداقل مشخصات فنی حمل و نقل ریلی که در حمل و نقل ترانزیت مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ضمیمه شماره ۴ - نیازهای فنی وسائل نقلیه جاده‌ای.

ضمیمه شماره ۵ - بیمه شخص ثالث وسائل نقلیه موتوری.

ضمیمه شماره ۶ - قوانین مربوط به حمل از طریق حمل و نقل جاده‌ای.

ضمیمه شماره ۷ - کنترل گمرکی.

ضمیمه شماره ۸ - شرح وظایف شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC)، در حضور شاهدان، امضاء کنندگان ذیل که از طرف دولتهای متبوع خود مختار هستند،

این پروتکل را امضاء نمودند:

از طرف دولت اسلامی افغانستان
از طرف دولت جمهوری آذربایجان
از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
از طرف دولت جمهوری قراقستان
از طرف دولت جمهوری قرقیزستان
از طرف دولت جمهوری اسلامی پاکستان
از طرف دولت جمهوری تاجیکستان
از طرف دولت جمهوری ترکیه
از طرف دولت ترکمنستان
از طرف دولت جمهوری ازبکستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و چهل و پنج
ماده و هشت ضمیمه در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و دوم مرداد ماه
یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۶/۱ به تأیید
شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل